

ЗУЛФИЯ НОМИДАГИ ДАВЛАТ МУКОФОТИ
СОХИБАЛАРИ

ГУЛЖАМОЛ АСҚАРОВА

УЙФОТУВЧИ АЛЛА

(Шеърлар)

«ШАРҚ» НАШРИЁТ-МАТБАА
АКЦИЯДОРЛИК КОМПАНИЯСИ
БОШ ТАХРИРИЯТИ
ТОШКЕНТ – 2007

Ушбу китоб муаллифнинг Ўзбекистон хотин-қизлар қўмитаси ташаббуси билан ўтказилган «Хур ўлка қизлари» танловида биринчи ўринни қўлга киритгани муносабати билан нашр этилмоқда.

Муаллиф Ўзбекистон хотин-қизлар қўмитасига ўз миннатдорчилигини билдиради.

НО - 32884
292

Асқарова, Гулжамол

Уйғотувчи алла: Шеърлар. — Т.: «Шарк», 2007. — 112 б.

«Водийи келиндек нозланган юрт бу», «Вохаси куёвдек отланган юрт бу», «Манглайига зардан зарҳаллар солиб», «Ўзбекка Худодан хатланган юрт бу» сингари мисраларда она диёр васфини куйлаган Гулжамол Асқарова ўзбек шеърятига ўзига хос назмий услуби билан кириб келаётган шоира қизларимиздан. Ушбу тўпламга шоиранинг севги-мухаббат, она-Ватан, беғубор болалик, кадрдон кишлоқ манзаралари куйланган энг сара шеърлари киритилган. Назм ихлосмандлари Гулжамол ашъорларидан ўзлари учун зарур рухий озик олишларига ишончимиз комил.

«Уйғотувчи алла» кенг китобхонлар оммасига мўлжалланган.

ББК.84(5Ў)

ISBN 978-9943-00-098-8

© «Шарк» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси
Бош тахририяти, 2007 йил.

20 07
14410

Alisher Navoiy
nomidagi
O'zbekiston Mif

*Бугун мен, шеърларимни қоралаб қўяман.
Эрта улар мени қўяди оқлаб...*

ШЕЪР ҚУВОНЧИ

Шоира қизим, Гулжамол!

«Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетасида босилган «Ибодат» туркумидаги тўртликларингизни ўқидим. Мени жуда ҳам қувонтирди. Нечун? Ҳақиқий шеър кишини хайратлантиради! Ўйлатади! Қалбни тўлқинлатиб, завқлантиради.

Даставвал, шеърларингизга Алишер Навоийдан: «Бу ишк даштидур, саргузашти жон офатларидандир», деб эпиграф олганингиз, шоира бир оз катта кетибди-ку, дегандек ўйлантириб қўйган эди. Аммо сўнг бу эпиграф тасодифий эмаслигига қаноат ҳосил қилдим.

Кейинги йилларда айрим Ғарб шоирларининг таъсиридами ёки ўзларича янгилик яратмоқ бўлибми, кишини ўйлантирадиган, хайратга соладиган эмас, хайрон қолдирадиган, бироқ қалбни тўлқинлантирмайдиган, завқлантирмайдиган шеърлар ёш шоирлар ижодида кўп учрайдиган бўлиб қолди. Бундай шеърларнинг хайрон қолдирадиган жихати шундаки, буларда шеъринг қондасига жавоб берадиган на маълум вазн, на қофия ва на аниқ маънони англатадиган ифода бор. Энди, ўйлантириб қўядиган томонига келсак, бу шеърлар нима мақсадда ёзилган, шоир китобхонга нима демоқчи эканини ўйлаб-ўйлаб бир хулосага келолмайсан. Бундай шеърларнинг муаллифлари, бирор хулоса чиқаролмасанг, бирор аниқ маъно тополмасанг, ўқимай қўяқол, улар эгасига, ўзимизга тан, дейишлари ҳам мумкин. Аммо ачинарлиси шундаки, аниқ айтилмаган фикр ўқувчисини завқлантириш, қувонтириш ўрнига кишининг ғашини келтиради, холос! Бу — бизнинг бундай топишмоқларга ўрганмаганлигимиздандир. Сизнинг шеърларингизда ўйлаб-ўйлаб тагига етиб бўлмайдиган топишмоқлар эмас, аниқ маънони билдирадиган теран фикрлар борлиги мени қувонтирди. Алишер Навоийнинг «Қаро кўзим» ғазалидаги:

*Таковаринга багир қонидан хино боғла,
Итингга гамзада жон риштасин расан қилгил, —*

байтини ўқиганингда узок ўйланасан, сукутга чўмасан. Ниҳоят, мухаббатга бўлган бунчалик фидойилик, жон-басталикдан хайратга тушасан. Завқингни қалбингга сиғдиролмай, шоир маҳоратига таҳсин ўқийсан. Чунки бу сенга ибрат бўлади. Сенинг ҳам шундай бўлгинг келади.

Қизим Гулжамол! Ҳазрат Навоийдан келтирган юқоридаги мисолимнинг боиси шуки, мен шеърларингиздан Навоийни ўқиб уққанлигингиз, мумтоз адабиётга бўлган ихлосингизни сездим. Шеъриятимизда неки муваффақият бўлса, мумтоз адабиётимиздан баҳраманд бўлишликнинг шарофатидандир, деб биламан.

Шеърларингизнинг менга маъқул бўлганлигига айрим мисоллар келтирмоқчи бўлдим-у, аммо газетада берилган расмингизга қараб бир оз ўйга толдим. Мени ўйлатган нарса шуки, ёшларга хаддан ташқари ихлос қўйиш, баъзан марҳамат эмас, жабр бўлиши ҳам эҳтимолдан холи эмас. Лекин Сизнинг ижодингиз хақида ижобий фикрлар айтиш учун алоҳида сабаблар ҳам мавжуд. Бу сизнинг шоир эмас, шоиралигингиз. Албатта, шоирлар билан шоираларнинг феъл-авторида озми-кўпми фарқ бор. Очiq-рок айтсам, афзаллик бор. Бу шундаки, шоирлар шоираларга нисбатан мактовга тезроқ берилиши мумкин. Лекин:

*На осийман, итоатдан адашдим ман.
На гумроҳман, бор тоатдан адашдим ман.
Нега кўрдим, нега кирдинг юрагимга,
Сани кўриб...ибодатдин адашдим ман, —*

дея олган камтарона шоира, имоним комилки, манманликка берилмагай. Кишилар қалбига ором берадиган, рухий озик бағишлайдиган шеърлар ёзишдан адашмагай. Илоҳи омин!

Қизим Гулжамол! Тўртликларингиз шеъриятга бўлган ташналигимни кондирган оби замзамдай бўлди.

Шукрулло
Ўзбекистон халқ шоири

ФАҚАТ

СЕВГИ

ҲАҚИДА

Азиз хитобхон!

Сиз кимнидир жуда қаттиқ яхши кўрганингиз ҳақидаги китоб бу. Арзимаган бир одамни, бебаҳо туйгулар билан севганингиз ва яна гурурингизни унинг пойларидан кўтариб олсангиз-да, кўнглингизни ундан узолмаганингиз ҳақидаги китоб бу.

«Эй Худо, уни бир марта кўрсам бўлди» деган ўтинчларнинг бир мисқоли, юрагингизда ёниб ётган оловнинг бир учқуни жамланган китоб бу.

Ўзингизнинг у билан ҳеч қачон бу дунёда бирга бўлолмаслигингизни билиб, мумтоз муҳаббатлар тарихидан дардингизга даволар излаб юрганингиз хусусидаги китоб бу.

Тонгда кўзларингизни очиб, қаерга қараманг унинг сиймосини кўришингиз, кўзларингизни юмиб, уни ўйлаб, кўзларингизни очингиз келмаслиги, бу дунёнинг ҳисларингизни масхаралайдиган, туйғуларингизни топтайдиган кундалик ташвишларига ўралашмасдан фақат У ҳақида ўйлагингиз келаётгани ҳақидаги китоб бу.

Ишга борасиз, ишдан қайтасиз, кейин қаерга боришингизни билмайсиз ва ўша ишдаги расмиятчиликлардан руҳингизни озод қилиб У ҳақида ўйлайсиз. У Сизни Худога олиб борар сарбонингиз, У сизни Худога севдирувчингиз. Сизни севмас севдирувчингиз ҳақидаги китоб бу...

Баъзида унинг қўнғироқларини кутасиз. У кўнглининг кўчасига келганда бир қўнғироқ қиладиган, сизни меҳридан умидвор қилиб кейин ёдига ҳам олмайдиган замонангизнинг энг замонавий айёр одамларидан бири. Тавба, кимлигини билиб ҳам бунча уни севасиз. Ўзингиз ҳам билмайсиз. Билмаслигингиз ҳақидаги китоб бу...

Қани эди унинг телефонлари бўлмаса эди, қани унинг яшайдиган манзилини ҳам билмасангиз эди. У маконсиз бўлганда эди. Ёнига бориб қўйиш азобидан оёқларин-

гиз, қўнғироқ қилиб қўйиш ранжидан қўлларингиз қутулар эди. Ўзингизни ўзингизга танитгани, ўзингизни ўзингиздан айиргани, йўлларингиздан адаштиргани, йўлларингизни топиб бергани учун унга раҳмат ва ташаккур! Изҳорларингизни еткизгувчи китоб бу...

Исмини эшитганингиз заҳоти томирларингизда кезаётган титроқ, овозини эшитганингиз они юрагингизда уйғонаётган азоб тарихидан сўйлагувчи китоб бу.

Узоқдан бўлса ҳам бир кўрсам... Шу илинж учун дунёга келганмидингиз?.. Усиз сизга бахт қайда, Усиз сизга шодлик қайда? Ичингизда жим турган фарёдларингиз ҳақидаги китоб бу...

Кўчада беҳол, бемажол кетиб бораётганингизда руҳингизга мадорлар бағишлаб У чиқса, кузги хазонларга тўлган йўлакчада кетаётганингизда У ўтиб қолса ўша йўлакчадан... Сиз ўша йўлакчада умрбод турмасмидингиз? Сиз унга ёлворасиз, ундан эса садо йўқ. Унинг оёқлари қаерга босилган бўлса, Сизнинг бошингиз ўша жойда. Лекин бу қадар фидойиликни У қаердан тушунсин, қаердан билсин? Ахир У фақат севилиш учун яратилган-ку. Севилавериб севгига тўлиб кетган, аммо севишни билмайдиган одам ҳақидаги китоб бу...

Яшашингизга халал бераётган ақлингиз, кўнглингиз истакларини бир зумда йўққа айлантираётган ҳукмларингиз бор. Рисоладагидек яшашингиз лозим бўлган, бироқ туйғулар тугёнга келиб, жунунингиз бошингизга чиқадиган оғларда ўзингиздан ва ўз ақлингиздан безор бўладиган лаҳзаларингиз хусусидаги китоб бу.

Токи юрагингиз уриб турар экан, бу азоб юрагингизда қондек кезаверади, қачондир юрагингиз уришдан тўхтар экан, суюкларингизни қақшатиб кезаверади бу азоб. Бу — ишқ азоби, бу — жавобсиз севги изтироби, бу — минг йилларки ошиқларнинг кўзиде қотиб қолган кўз ёшларнинг сўздаги аксидир. Баъзида ҳеч бир сабабларсиз кўзингизга гилтиллаб ёш келаверади, кўзингиз ойнасида жовдираётган ёш, кўзингизни юмсангиз тўкилиб кетади. Сиз кўзингизни кимчайсиз, чунки шу томчида Унинг акси бор. Сиз тўккан ва тўка олмаган кўз ёшлар хусусидаги китоб бу...

Минг йилдан буён занжирларидан эрк кутаётган қулдек унга бўлган севгингиздан тухфа кутасиз, бахт кутасиз. Бекор илинжлар, бефойда умидлар ҳақидаги китоб бу...

Майли-да, нима бўлса ҳам қалбингизда бир хазина бор-ку. Ўша хазина ҳақидаги китоб бу...

Азизим, шу китобни ўқинг дардлашайлик, юракларимиз бир-бирларини топсинлар.

Гулжамолингиз. 2006 йил

Муҳаббатнинг шарти

Гоҳида қизларнинг кўз ёши бекор,
Йигит севгисидан тонган дунёда.
Булбул ҳам чаманни ташлаб кетармиш,
Барглари сарғайган гулни кўрганда.

Нада бу севгидан аразим бордир,
Нада ташлаб кетган ўша йигитдан.
Дунё ўзи шундоқ, қуриган гулни,
Барибир қайгадир ташлаб кетишган.

Эскирган туйғунинг қисмати ҳам шу.
Шарт эмас бу холга ёқа йиртмоқлик.
Муҳаббатнинг шарти —

жим термилмоқдир.

Муҳаббатнинг шарти эмас етмоқлик.

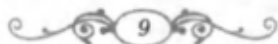
2006 йил

Эртак

Энди кўришмаймиз ҳеч қачон,
Бизни учраштирмайди йўллар.
Сени менга тухфа этганди,
Кўзларингда очилган гуллар.

Сочларинг ҳам қаро эмасди,
Мен улардан муҳаббат кутдим.
Ўша рангсиз сочларинг ҳаққи,
Мен дунёнинг рангин унутдим.

Унутдим, сўнг узок кездим.
Билдим ишқда қисматим қаро.
Мен умримни йўқотиб қўйдим,
Ўша рангсиз сочларинг аро.

Юрагингни йўлакларини,
Кезиб чиқдим қадам-бақадам.
Юрагингда олиб кол мени,
Эй умримга сифмаган одам.

Сарик эди сенинг сочларинг...
Хазонлардек сарик эди у.
Бахорларда тонгандим сени,
Менга кузлар олиб келдинг-ку.

Мен шу рангга ошиқман азал,
Дерлар: Сарик видонинг рамзи.
Олтин сочли шахзодам айтгил,
Энди хечам учрашмаймизми?

Майли, майли учрашмасак ҳам,
Эшит дилнинг жим толасини.
Қолдириб кет сен менга фақат,
Сочларингнинг бир толасини.

2006 йил

Рашк касали

Кўнғироклар қилмай қўйдим,
Менсизликка ўрган дедим.
Ахир кунлар ботиши бор,
Кунсизликка ўрган дедим.

Ўз рашкимдан ўзим тўйдим,
Хар не кўрсам сенга йўйдим,
Кўзларимни силаб қўйдим,
Кўзларингни кўрган дедим.

Нима килай, ёниб турсам,
Рашк касалман, энди билсам,
Ёнингда бир қизни кўрсам,
Шу қиз билан юрган дедим.

Ғийбатчилар гап қилдилар,
Пок номимни чап қилдилар,

Мийиғида кулиб секин,
«Ким у менга хурган» дедим.

Кўзга сурма суриб юрма,
Хар нарсани кўриб юрма,
Ишки йўқни уриб юрма,
Ўзи Худо урган дедим.

Нима қилай ёмон севсам,
Юз ўгириб юзин кўрсам,
Мендан юзин ўгурганни,
Менга юзин бурган дедим.

Эй ишқдан ҳеч саводи йўқ,
Савол берсам жавоби йўқ,
Сени ҳеч кимга бермайман,
Сени Худо берган дедим.

2006 йил

Сен келган кун

Сен бир кучоқ гул билан келдинг,
Атиргуллар келтирдинг менга.
Шундан буён гулга айланиб,
Фақат боргим келяпти сенга.

Баҳор эди, маст эди дунё,
Ишқ фаслида телбарок эдим.
Кўзларимга тикилиб бирдам,
«Кўнглингизда борманми» дединг.

Жуда содда туюлди бу сўз.
Титроқ ичра жилмайдим, кулдим.
«Кечирасиз мен сизга эмас,
Шу гулларга ошикман» дедим.

Шундан буён сени кўрмайман.
Шундан буён кўзларим кулмас.
Хар йил кулиб баҳор келару,
Лекин сенинг гулларинг келмас.

Бахт келса ҳам сенсиз келмасин
Бирор оним ўтмасин сенсиз.
Ахир умрим умр бўларми,
Кайноқ севгинг ва гулларингсиз.

Кўй осмонга чорлама мени,
Кузатмагил бахт саройига.
Ахир одам бормоғи керак,
Фақат кўнгли чопган жойига.

Йўлламагил кўй бахтлар томон,
Таскин сўзлар айтмагил менга.
Тушун, ахир, гулга айланиб,
Фақат боргим келяпти сенга...

2006 йил

Қадри тугаган севги ҳақида

Азал шундок: топишмоқ қийин,
Абад шундок: ажралмоқ осон.
Мен сен билан хайрлашаман,
Энди ёрдам бермайди осмон.

Кўзларингни унутдим мана.
Мени хаёл авради зимдан.
Йиллар ҳукмин ўтказди яна,
«Ўчди азиз сиймонг ёдимдан.»*

Билдим, яна англадим охир,
Ишқ бу нурдир, мен нурсиз адо.
Сен севмасанг қиёматми айт,
Ахир мени севади Худо.

Энди менга азиз эмассан,
Кўрганида қувонмас кўзим.
Сен-ла бориб бўлмас Худога,
Ва...

Қиблага ўхшамас юзинг.

2006 йил

*Пушкин сатрлари

Мен ва Сен

Мен шеър ёздим, билмам кимга керак бу шеър,
Кўксимдаги булоқларим сўнмасмикан?
Кўнғироклар тақдим умрим карвонига,
Кўнғироғим садолари тинмасмикан?

Художоним, менам бахтли бўлай дейман,
Минг йиғладим, бир боргина кулай дейман.
Мен кўндим-ку бу тақдирнинг таҳкирига,
Тақдир менинг таклифимга кўнмасмикан?

Бориб-бориб ёлғон билан чинни билдик,
Ичимизда бир устунлар синди билдик,
Кеча мен деб телба бўлиб юрар эдинг,
Жоним ўша севгиларинг чишмасмикан?

Иккимизнинг икки ёнда зоримиз бор,
Айтолмаймиз, айтмоқликдан оримиз бор,
Умримизда бир бахтсизлик кезиб юрар,
Шу бахтсизлик менмасмикан, сенмасмикан?

2006 йил

Бир қадам

Ўтаётган ҳар бир кун,
Ўлимга бир қадамдир,
Ҳиссиз назар ташламоқ,
Зулмга бир қадамдир.

Ўнгдан юрибман дема,
Дўнгдан* юрибман дема.
Ўнгимдан адаштирмак,
Сўлимга бир қадамдир.

Тилим кўнглим бекаси,
Сўз деб ҳамлар чекасиз,

* Дўнг — баланд маъносидда

Дунёнинг энг чеккаси,
Тилимга бир кадамдир.

Ишк илмини билмадим,
Шунданми ҳеч кулмадим,
Эй ёр кўнглингни олмоқ,
Илмга бир кадамдир.

Ҳаётимга кирмоғинг,
Учун бир лаҳза керак,
Дилингдан йўл азизим,
Дилимга бир кадамдир.

2006 йил

Орзу

Мақбаралар қурдирса бегим,
Руҳим келиб парвона бўлса.
Топилмаса дунёда тенгим,
Мумтоз Маҳал каби севилсам.

Тупроқ бўлиб юксалса таним,
Гул бўлиб гулзорга қўшилсам.
Ҳеч бўлмаса энг сўнгги оним,
Мумтоз Маҳал каби севилсам.

Бўлмаса ҳам саройга дахлим,
Муҳаббати шоҳона бўлсам.
Тавоф қилса ошиқлар ахли,
Мумтоз Маҳал каби севилсам.

Бир ишк берса менга Худойим,
Подшоҳни қул, қулни шоҳ қилсам.
Осмонларга сирмаса ойим,
Мумтоз Маҳал каби севилсам.

Гарчи ундок оройишим йўк,
Шабнамдек гулқосага тўлсам.
Маликалик фармойишим йўк,
Мумтоз Маҳал каби севилсам.

Жахон ичра жахон бўлардим,
Фақат ишкни, Худони билсам.
Бўлмас эди заррача гардим,
Мумтоз Маҳал каби севилсам.

2005 йил

Дугонамга хат

Бунча соғинтирди бизларни бу бахт,
Нечун кўксимизда чўғлар узра чўғ.
Баҳорда орзулар қилгандим, бироқ,
Кузда ҳам бахтимни тополганим йўқ.

Бошимга қорларин ёғиб келар киш,
Қаҳрли қаҳратон менга қилар дўқ.
Яна бошланди шу машъум зерикиш,
Кишда ҳам бахтимни тополганим йўқ.

Энг яхши дугонам ёз асли менинг,
Кўнгли тоза унинг, ундан кўнглим тўқ.
Ниначидек яйраб нарво қилмадим,
Ёзда ҳам бахтимни тополганим йўқ.

Яна баҳор келди, орзулар фасли...
Онамнинг кўксига санчилди бир ўқ.
Келинлик либосин бермади баҳор,
Чунки мен... бахтимни тополганим йўқ.

2006 йил

• • •

Интиқомми интиқом олмоқ керак!!!
Ҳар базмда қўлга жом олмоқ керак.

Бу қаламни қўлга олдингми тамом,
Тоабад, кундузми шом олмоқ керак.

Дийдорин кўрмакка имкон қайдадур,
Дийдоридин дил ором олмоқ керак.

Ёр лабида бол тутар, у ёр ахир,
Бол ҳалолми ё ҳаром олмоқ керак.

Гул тотин татиб асал пайдо бўлур,
Ҳар васлдин бир инъом олмоқ керак.

Эй биродарлар анинг ёрин беринг,
Гулжамол ёрдин илҳом олмоқ керак.

2006 йил

Қачондир

(Ҳафиза онага)

Қачондир дунёда дунё бўлмаган,
Дунёни яратган тилакларимиз.
Қачондир бу йўллар айро тушса ҳам,
Кўришиб турарми юракларимиз?

Дунё — тиканзор, биз гулзор истадик.
Ҳар дам ипқ аталмиш озор истадик.
Тўзиб кетмасмикан бу тиканзорда,
Сабрдан тикилган кўйлақларимиз?

Эй кўзи сирларга ошино дўстим,
Эй рухи ҳурларга ошино дўстим.
Қаранг боғимизга баҳор келмасдан,
Ҳазонга тўлмишидир йўлақларимиз.

Бу қандок дунёдир даврон сурмасак,
Бу қандок жаннатдир кўриб тўймасак.
Нахот бир дийдорга зор ўтадирмиз,
Сурма бўлгунича суяқларимиз?

Қачондир дунёда дунё бўлмаган,
Дунёни бор қилган тилакларимиз.
Қачондир, қиёмат қойим бўлса ҳам,
Бир-бирин топгайдур юракларимиз.

2005 йил

Адашган меҳр

(.....га)

Мен сизга адашиб меҳр қўйибман,
Илтимос меҳримни қайтариб беринг.
Сизнинг илтифотсиз истехзонгиздан,
Мана юрак-бағрим не бўлди кўринг.

Эҳтимол хонимсиз, балки бегойим,
Менга деса Ҳаво бўлмайсизми, бас.
Менинг ҳам бу кўнглим хаста ва лекин,
Сиз тепиб ўтгувчи остона эмас.

Эҳтимол қонингиз шоҳлар қонидан.
Эҳтимол дунёни тутган шонингиз.
Менга чикорадир Сиз сиғинган тахт,
Мени кизиқтирмас хонумонингиз.

Мен назмлашганда Нодира билан,
Сўз сўраб Худога ёлворганим дам.
Сиз парку болишда ухлаб ётасиз,
Эй бир тунам уйқудан қолмаган одам.

Мен сизга адашиб меҳр қўйибман,
Тавба, мен гуллашни кутибман куздан.
Бир бора озорлар берганим учун,
Минг бора узрлар сўрайман Сиздан..

Кечиринг...адашиб меҳр қўйибман...

• • •

Мен сизга адашиб меҳр қўйибман,
Шу меҳримни балиқлар еса бўларди.
Шамолларга берсам ўйнаб куларди,
Мен сизга адашиб меҳр қўйибман.

Мен шундоқ, меъёрни билмаган одам.
Исёнкор бандаман Сиз айтгандайин,

2007

Айио

Alisher Navoiy
nomidagi
O'zbekiston Mb

Гул берсам ўрнига тош қайтгандайин,
Мен шундок, меъёрни билмаган одам.

Шундай яралганман, каерга борай.
Турлана олмайман етти букилиб,
Ахир юракларим кетди тўкилиб,
Шундай яралганман, каерга борай.

Қандок йиғламайин ахир азизим,
Кўзга ёш келганда кулиб бўлмайди.
Хеч қачон меҳрга тўйиб бўлмайди.
Қандок йиғламайин ахир азизим,

Мен сизга адашиб меҳр қўйибман...

2006 йил 22 август

• • •

Эй кўнгил, бунчалар ғам сели қайдан,
Дарахтлар гуллаган шундай гўзал дам.
Гуллаган боғларда хазонга не бор?
Баҳорда ҳам бахтсиз бўларми одам?

Эй ёр, сизга бердим гулгун фаслимни,
Эй ёр сизга бердим, кўнглим-аслимни.
Баҳорнинг боғлари кузга таслимми,
Гулламоқ фаслинда сўларми одам?

Мен энди бегона, мени қўйингиз,
Боксам кўзларимга сизмас бўйингиз,
Бир кун ўлдирмаса эди қўйингиз,
Дийдор учун жонин тўларми одам?

Эй ёр, пойингизга тўкилмиш байтим,
Минг йилки, кўрмадим кўзимга кайтинг,
Оввора бўлмасин...ажалга айтинг,
СИЗни бир кўрмасдан... ўларми одам?!

2004 йил

Менсиз

Менсиз ҳам ҳаётинг чиройли эди,
Мен билан бўлди у яна чиройли.
Ва яна менсизсан лекин барибир,
Кунларинг куёшли, тунларинг ойли.

Мен сенсиз бахтларнинг исмин унутдим,
Сенсизлик... тоабад зулматдир тақдир.
Не учун менсиз ҳам яшнайверасан,
Нега менсиз бахтсиз эмассан ахир?

Сенсизлик қалбимни кетмиш пичоқлаб,
О, сенинг куйларинг ҳамон авжида.
Мен сенсиз Худодан кетдим узоклаб,
Сен эса Худога яқинсан жуда.

2004 йил

Сўнги сўз

Мен сизни безовта қилмасман ортик,
Билдим, бўғзингизга келди малолим.
Аммо мен нетайки ишксиз дунёда,
Мудом бўйингизга тушмиш заволим.

Ёдингизга ёдим малоли келмиш,
Кўзингиз зериккан, мендан, биламан.
Гўзал туйғуларим хўрланган жойда,
Мен нима қиламан?

Йиғлаб чорламасман иложин топсам,
Энди кўзингизда отмас тонгларим.
Нурдан тупроккача сирли дунёда,
Мен Сизни англадим.

Нур излаб келгандим дунёингизга,
Зулматлар дарчасин ёполмадим ҳеч.
Айрилиқ ранглари тўлган дунёда,
Мен яшил рангимни тополмадим ҳеч.

Хайр, мен — ўзига бегона одам,
Сизга ҳам қадрдон бўлмоғим қийин.
Мабодо соғиниб қолсангиз агар,
Қўнғироқ қиларман...
Минг йилдан кейин.

2004 йил

• • •

Мен бир кун ўлганимда
Ёримни бир кўрай деб,
Очиқ қолган кўзимни
Юмиб қўйсинлар, дедим.

Мен бир кун ўлганимда
Эсиз-а, эсиз жони,
Дея маҳзун хаёлга
Чўмиб қўйсинлар, дедим.

Ёрижоним васлинг деб,
Мен бир кун ўлганимда,
Остонангга бошимни,
Кўмиб қўйсинлар, дедим.

2004 йил

• • •

Куярмиш кўрган кўнгил,
Ишққа юз бурган кўнгил,
Ёшлиқда берган кўнгил,
Ёмон бўлар, дейдилар.

Йиллар қоксалар чангинг,
Кетказармидир зангинг.
Севганингда ол рангинг
Сомон бўлар, дейдилар.

Кўксида бўлса бошинг,
Тўкилмаса кўз ёшинг.
Васл онларинда кошинг,
Камон бўлар, дейдилар.

Холим ғам сиёҳинда,
Унсам ҳар гиёҳинда,
Бошинг ёр оёғинда,
Омон бўлар, дейдилар.

Ишк йўлинда ғам чексанг,
Ҳажринда чўксанг, чўксанг.
Кўз ёшларинг юзингда,
Равон бўлар, дейдилар.

Икки дунё йўқ висол,
Висолинг менга завол.
Ёрни кўрса Гулжамол,
Тамом бўлар, дейдилар.

2004 йил

• • •

Сан ўзинг дўстижоним,
Хам ўзинг қасди жоним.
Сенга ғам тутса синсин,
Дунёнинг дасти, жоним.

Қанча жабр етказдинг,
Онча сабр етказди.
Жаннатлардан кўринди,
Бўйингинг басти, жоним.

Кўзларингда ўлмасам,
Сўзларинг деб ўлмасам.
Бўлармидир кўзларинг,
Кўзимнинг масти, жоним.

Чорламадинг, келмадим,
Ҳеч билмадим, билмадим.

Пойларингда бул кадрим,
Хазонми, хасми, жоним.

Дерлар: чин ишк нурамас,
Ошик қадр сўрамас.
Лек беқадр дунёнга,
Дилни ғам босди, жоним.

Не ғамларни кўрдим-ку,
Аламларни кўрдим-ку,
Чикора бу дунёнинг,
Баланду пасти, жоним.

Қонларингда оқмасам,
Жонларингни ёқмасам.
Дунёларин ёқарман
Ғапимнинг рости, жоним.

2004 йил

Меҳрибон жаллодим

Эй дўст, хаётингдан кетмасам бўлмас,
Мен шундоқ жавоби йўқ бир саволман.
Сочдан тирноғингга қараб англадим,
Сочимдан тирноғим қадар малолман.

Сени унутсайдим тонглар отгунча,
Сени унутсайдим ойлар ботгунча,
Қиличнинг озорин севибман бунча,
Ўзимнинг жонимга ўзим заволман.

Юзимга доғ тушиди кўкдаги ойдан,
Дилга ғамлар келди сен борки жойдан,
Кўксим яраланди сен отган ёйдан,
Сенинг қўлларингда сен деб уволман.

Дилинг кудуғига боғлаб сол мени,
Холим шундоқ забун, хаста хол мени.
Пойингда топталдим... ердан ол мени,
Сочингни соғиниб ётган рўмолман.

Гарчи кўксинг аро тўкилдим, тўлдим,
Меҳринг айёмида йиғладим-кулдим,
Қумдан кўза ясаб оввора бўлдим,
Лойи ҳеч пишмаган ношуд кулолман.

Меҳрингни қизганма йўлларимга соч,
Эй меҳрибон жаллод, бошимдаги тож,
Ғадолар тиланса эшигингни оч,
Пойингга бош уриб ўтган шамолман.

Энди юрмагайман тошга дил ёриб,
Хазондай сарғайиб, ғарибдан-ғариб,
Қиёмат кунда қошингга бориб,
Секин шивирлайман:

Мен...

Гулжамолман !!!

2004 йил

Мени кечир

Кечир сени асрай олмадим,
Балолардан, зимистонлардан.
Ҳаётингга фаришта бўлиб,
Киролмадим, мени кечиргил!

Кечир, сени севдиму лекин,
Бир тумордек асрай олмадим.
«То ўлгунча севасанми» деб,
Сўролмадим, мени кечиргил!

Сенгача йўл бир қадам эди,
Сени излаб кездим дунёни.
Лекин ўша битта кадамни,
Юролмадим, мени кечиргил!

Қўлларингни қўлларим топди,
Кўзларингни кўрди кўзларим.
Аммо қалбинг яраларини
Кўролмадим... Мени кечиргил.!

Мен ишқингда не бўлсам, бўлдим,
Ҳолим хароб адолар бўлдим.
Фақат сенга битта кўзмунчок,
Бўлолмадим, мени кечиргил!

Мана бугун келдим, кошингга,
Сахроларни кезиб сарсари.
Энг сўнгги дам сени бир кўрмай,
Ўлолмадим... Мени кечиргил!

Ўлолмаяпман. Мени кечиргил,
Ҳаётингга фаришта бўлиб,
Киролмадим, мени кечиргил.

2003 йил

Эътироф

Юрагимда тинчим йўқ,
Дунёдан илинжим йўқ.
Худодан ўтинчим кўп,
Сизга қолган куним бор.

Рангим сомон, азизим,
Бу не замон, азизим?
Ҳолим ёмон, азизим,
Сизга қолган куним бор.

Тиғлар занглар кўксимда,
Губор, чанглар кўксимда,
Мудом жанглар кўксимда,
Сизга қолган куним бор.

Сизми бошимда тожим,
Ишқим – дунёга божим.
Бору йўқ эхтиёжим,
Сизга қолган куним бор.

Рухим бор нур, зиёда,
Бугун қайғум зиёда.
Ҳеч нарсам йўқ дунёда,
Сизга қолган куним бор.

2004 йил

Сизга

Сизнинг борлигингиз
нақадар яхши,
Дунёда гулларнинг
борлиги каби...

Сизнинг борлигингиз
нақадар яхши,
Яшил майсаларнинг
овози янглиф.

Сизнинг борлигингиз
нақадар яхши,
Муқаддас сўзларнинг
мавжудлигидек...

Сизнинг борлигингиз
нақадар яхши,
Самимий қўлларнинг
эхтиромидек.

Сизнинг борлигингиз...
Бу гузал маъно,
Осмон каби улкан,
осмон каби кенг.

Сизнинг борлигингиз
нақадар яхши,
Дунёда борлиги каби
ХУДОнинг!!!

2003 йил

• • •

Яхши бўлди – сендан айрилдим,
Кетмоғим-чун топиб бердинг йўл.
Бу дунёда сени топдим, деб,
Йўқотибман ўзимни буткул.

Яхши бўлди, счилди бугун,
Оёғимдан бу занжир, бу ғул.

Икки дунё сени шохим деб,
Кул қилибман ўзимни буткул.

Яхши бўлди, ёмон бўлса ҳам,
Юрагимни эзса ҳам дардинг.
Мен ақлини топган телбадай,
Пойларингдан бошим кўтардим.

Кечир, озор бериб меҳрим-ла,
Зериктирдим, мен — содда, мен — гўл.
Бу дунёда сени борсан деб,
Бошқалардан кечибман буткул.

Худойимнинг жазоси қутлуғ!
Сендан кетдим, эй қахрли гул.
Шукр, шукр сени ёд этиб,
Унутмабман Худони буткул.

Шунинг-чун ҳам омон бўл энди,
Мен барига силкиб қўйдим қўл.
Англадимки, сени йўқотсам.
Худойимни топаман буткул!

Энди хайр, энди алвидо!
Бари рўё, бари сароб, кул.
Даргоҳингга сиемаганимдай,
Юрагимга сиемассан буткул.

Мен меҳриманд, телба гўдакдек,
Кўз ёшимга ёмон тойрилдим.
Яхши эди... сени топганим,
Яхши бўлди...Сендан айрилдим.

2004 йил

Қаҳратон

Нима бўлди, нималар бўлди,
Икки ёнга кетдик айрилиб.
Кетарканман карагим келди,
Сўнг бора ортимга қайрилиб.

Қарамадим, қарай олмадим,
Эгсам хамки бу мағрур бошни.
Хеч кўрсатгим келмади Сизга,
Кўзларимга тўлган кўз ёшни.

Мен меҳрлар бергандим Сизга,
Ёниб ёниқ оташ меҳрлар.
Бугун менинг кўрларим сўнган
Бугун Сизни кимлар сеҳрлар.

Маъюсланиб қоласиз, ногоҳ,
Нафратмидир кўксимда ўсган?
Зор бўласиз бир кун, барибир,
Жаннатларда топилмас ҳисга.

Кимдан хато ўтди — билмадим,
Сиз хануз жим, мен ҳамон жимман.
Қаҳратонли бир совук кунда,
Худо бир ўт олар кўксимдан.

«Қайтариб бер меҳрингни» дейсиз,
Билмайсиз, қалб ғамдан толганин.
Пичирлайман совук, хотиржам:
«Банда бермас Худо олганин».

2004 йил

Ёмғирли кунлар

Мени кузатасан ёмғирлар билан,
Илоё офтоблар кузатсин сени.
Кетаяпман дардингни тузата олмай,
Энди дуоларим тузатсин сени.

Мана кетаяпман шу сўзни айтиб,
Уфқларга сачраб дилимнинг ранги.
Мени таъқиб этар қиёматгача,
Ёмғир шивирию исминг жаранги.

Менам дарвеш эдим, эй Машраб бобо,
Бугун жонга тегди кулоҳ-жанда хам.
Менинг кўзларимдан ёш тинмагандай,
Ёмғирлар тинмабди Самарқандда хам.

Энди хайр эмас, алвидо, дўстим,
Ранжима соғинчлар эзган бағирдан.
Сен — кузда адашиб қолган баҳорсан,
Мен ёзда адашиб ёккан ёмғирман.

Сен сира куйинма бори айб менда,
Йўллар юрагингга бошлади мени.
Тошкентга келгандим, гуноҳқорсан, деб,
Ёмғирлар савалаб ташлади мени.

Энди кузатмайсан ёмғирлар билан.

2004 йил

Бахт дастхати

Умидландим, кўп умидландим:
Манглайда бахт дастхати бордир.
Сендан айрилдим-ку бунда ҳам,
Худойимнинг ҳикмати бордир.

Топганим ҳам бежизга эмас,
Ҳикмат туйдим йўқотганим дам.
Мен сендан ўзимни топибман,
Эй ўзини топмаган одам.

Сени топиб, топдим ўзимни,
Гарчи бағрим, юрагим яро.
Ахир умрим йиғлаётибди,
Йўқотишлар-топишлар аро.

Бир хикматни англадим, етдим,
Бежизга ҳеч кирмамиш тикан.
Топганим бу — йўқотганимдир,
Йўқотганим топганим экан.

«Дийдор энди қисматгами?»
Дилга шундай қайғулар келди.
Топганимда йиғлайман маъюс,
Жилмаяман йўқотсам энди.

2004 йил

Дуо

Мендан кетган, йигит алвидо!
Олмадингиз мендан ишк дарсин.
Худо дедим! Сиз мен деб куйинг,
Сочларингиз мен деб оқарсин.

Кўзингизга ғам бўлиб чўкай,
Мен ўғирлай тунлар хобингиз.
Кўксингизга ўқдай санчилай,
Ўзим бўлай изтиробингиз.

Гарчи бугун кетдингиз ташлаб,
Гарчи сиз деб чекапман алам.
Аммо билинг сиз ҳам кўксимда,
Бир лахзага ёниб ўчган шам.

Мен ўзимни овутиб дедим:
Бир йигит деб куймоқлик нечун?
Қиёматда жазо бор ахир,
Гулжамолдан кечганлар учун.

Кўксимдаги гуллар, алвидо!
Нолаларим Тангримга борсин.
Икки дунё сиз мен деб куйинг,
Сочларингиз мен деб оқарсин.

2001 йил

Видо

...Ва ниҳоят кўнглимни уздим,
Ошиқлардек маъюс, дилафгор.
Сендан келган озорлиғ надур,
Мен ўзимдан безорман, безор.

Ишққа ташна маъюс қиз эдим,
Юрагимга нур бўлиб индинг.
Бу дунёнинг зулматларида,
Сен ҳаммадан яхши кўриндинг.

Билмадимки, бу ишқ ўткинчи,
Билмадимки, сенга етмасман.
Сени ташлаб кетиб соз қилдим,
То сен мени ташлаб кетмасдан.

Майли, ёрим сендан гинам йўқ,
Тақдиримда мангу куз фасли.
Сен бевафо бўлсанг айб эмас,
Бу бевафо дунёдир асли.

2001 йил

• • •

Қаҳратондай жон-жонимдан ўтдингиз-ку,
Баҳор эдим бошгинамга етдингиз-ку,
Секин-секин кўнгил узиб кетдингиз-ку,
Мендан кетмоқликка бирор йўл бўлди ми?

Юрагимнинг, эй кадрдон бегонаси,
Кўзларима кўзларингиз девонаси,
Сочларимнинг шамолида уйғонасиз,
Сочим кўмсаб кипригингиз хўл бўлди ми?

Тунларимни ёритмаган ёруғ шамим,
Кўнглингизда кўринмади зарра ғамим.
Беқасамдан тўнлар кийган беқасамим,
Ўнг деб юрган йўлларимиз сўл бўлди ми?

Кўксингизга ишқдан тумор таккан эдим,
Кўзингизга олов бўлиб боққан эдим,
Кўнглингизда гур-гур ўтлар ёккан эдим,
Биз ёккан ул ўтлар бугун кул бўлди ми?

Гулларингиз хазон бўлди, бўзладингиз,
Қайси гулнинг пойларида тизладингиз?
Гулзор кезиб қандок гулни иаладингиз?
Ўзга гуллар Гулжамолдай гул бўлди ми?
Гулжамолдай гулистон ҳам чўл бўлди ми?

Юрагимнинг, эй кадрдон бегонаси.

2002 йил

Арзи хол

Гулдан бино бўлгандим,
Гилдан бино бўлгандим,
Дилдан бино бўлгандим,
Нега севмайсан мени?

Қошим қаро эмасми?
Бағрим яро эмасми?
Дил ишк аро эмасми?
Нега севмайсан мени?

Фамдан уй қилиб олдим,
Дарддан куй қилиб олдим,
Гулдан бўй қилиб олдим,
Нега севмайсан мени?

Гулзорларнинг накшиман,
Бўғзи куйган бахшиман,
Хурларданам яхшиман,
Нега севмайсан мени?

Ойдек пойлоқчиман-ку,
Жонингга соқчиман-ку,
Сен деб ўлмоқчиман-ку,
Нега севмайсан мени?

Гуллар ухлар қўйнингда,
Тушингда ҳам ўнгингда,
Гуноҳ колар бўйнингда,
Нега севмайсан мени?

Бошимда ридосан-ку,
Кўксимда нидосан-ку,
Сен ахир... Худосанми?
Нега севмайсан мени?

2001 йил

Ўзим

Қачон сизни севмадим, қачон соғинмадим дил,
Қачон чашмингизга мен абрў найсондек тўлдим.
Садолар бермагайсиз, чорлаб соғинмагайсиз,
Ўзим яратган ишқнинг ўзим садоси бўлдим.

Келар манзилингиз дил, кетмоққа изн йўқдир,
Дилдан кетиб дилдорга етмоққа изн йўқдир.
О, нечун қалбингизда япроқча изим йўқдир,
Ўзим яратган ишқнинг ўзим адоси бўлдим.

Сизни кўрдим. Оловни кўрган парвонадайман,
Азал девона эдим, баттар девонадайман,
Жону кўнглим боғлиқ-ку, нега бегонадайман,
Ўзим яратган ишқнинг ўзим хатоси бўлдим.

Сиздан тиландим бунча кўзингиздан хайдангиз,
Хокданда хор хазонман, кузингиздан хайдангиз,
Изингиздан хайдаманг, ўзингиздан хайдангиз,
Ўзим яратган ишқнинг ўзим гадоси бўлдим,

Ўзим хатоси бўлдим,
Ўзим адоси бўлдим,
Ўзим гадоси бўлдим.

1998 йил

Изхор

Изларингга тўкилдими,
Маржон-маржон ёшим маним.
Остонангга қўйилдими,
Шундоқ азиз бошим маним?

Бир борарда юз борорим,
Юз борарда бир кўрорим.
Тупроқ бўлсам сани топгай,
Лабим, кўзим, қошим маним.

Эй дийдорсиз, эй бедорлиғ,
Бу на хорлиғ, на абгорлиғ.
Хажрларинг келган сари,
Кетди сабр-бардошим маним.

Эй махшарим, ёрижоним,
Бу дунёим, у дунёим.
Қайда ўлсанг, шунда ўлгум,
Сенсан... қабрдошим маним.

1998 йил

• • •

Томиримда гул оқади, гул оқади,
Бу гулларга қўшилибон дил оқади,
Мен яшириб оворалар бўлиб юрсам,
Кўзларингиз кўзларимда чўғ ёқади.

Сиз деб олов кечганларим бекор бўлди,
Бекорликда юракларим бемор бўлди.
Мен сизни деб жахонимдан кечган эдим,
Бугун сизга ўзга ёрлар дилдор бўлди.

Кўксимдаги оловларни ўчиринг ёр,
Кейин яна ишқ оловин ичиринг ёр,
Биламанки, мени Худо кечирмайди,
Хеч бўлмаса Сиз ўзингиз кечиринг ёр.

Ишқ бобида хато айтсак ярашмайди,
Хуш чоғимиз нидо айтсак ярашмайди,
Хайр деманг, айрилмоққа кўзим қиймас,
Баҳорларда видо айтсак ярашмайди.

Ишқингизда ҳамон ширин жоним куйгай,
Сизни кўрсам томирдаги қоним куйгай,
Ўзга билан ишқ қасрин қурган сарингиз,
Маним уйим, борим, хонумоним куйгай.

Томиримда гул оқади, гул оқади.

2002 йил

Мунчоқларим

Бир кун мунчоқларим тўкилиб кетди,
Улар садо берди: «Борми керагим?»
Бошни маъюс эгиб териб олдингиз,
Жоним, бошингизни келди силагим.

Аmmo қўлим кани? Фурурга банди,
Йиллар юрак-бағрим кетдилар тилиб.
Қанийди шу дамда мунчоқларимдек,
Юрак-бағирларим кетса ситилиб.

О, нега кетдингиз, бешафқат, берух,
Хажрга тўлдириб қароқларимни.
Мана, бугун ҳеч ким териб бермади,
Жонимдан тўкилган титроқларимни.

О, нега кетдингиз бешафқат, берух?...

1997 йил

Ошиқ хаёли

Мен дунёни ишқим билан забт этсайдим,
Ошиқларнинг оёқ гардига етсайдим.
Дунёсига хайр-хушлар айтиб кейин,
Тупроқ билан ошно бўлгали кетсайдим.

Тахтим баланд бўлса шоҳлар тахтидан ҳам,
Бахтим гўзал бўлса ҳурлар бахтидан ҳам.
Ишқ шаҳрида маликалик тожин кийиб,
Ёр бағрига ойдаё тўлгали кетсайдим.

Недин ахир руҳимдаги хавотирлар,
Сиз қайдасиз эртақдаги баходирлар?
Неча йилки, дунё дилим маъюс қилди,
Энди бахтдан хушнуд кулгали кетсайдим.

Гулман дедим, ёр, бағрингда яшнатмадинг,
Бир лахза ҳам ободликда яшатмадинг.

Сенинг азиз дийдорингни кўрарман деб,
Остонагда гулдай сўлгали кетсайдим.

Бир бор тўлса кўзларимга у қоматлар,
Кейин майли бўлиб кетса қиёматлар.
Не бўлса ҳам ёр, кўксинга бошим қўйиб,
Васлин кўриб, сархуш ўлгали кетсайдим,
Ёр бағрига ойдаи тўлгали кетсайдим.

2002 йил

• • •

Севги изҳорларин тингладим гарчи,
Гарчи кўп бора мен ишқ майин ичдим.
Тиг билан кўксимни ярадор айлаб,
Не-не халоватлар бахридан кечдим.
Бирок... Сароб бўлди барча хисларим,
Қандай севган бўлсам, ўшандай тондим,
Сен мени кечиргил, юрак, мустарим,
Бир лаҳза бўлса ҳам ёндим-ку, ёндим.
Мана кўлимдадир бетафт хотира,
Ва мана кўксимда ишқ кукунлари,
Мени бир кун қатл айласа керак,
Бекарор, бекадр беишқ кунларим.
Севги изҳорларин тингладим гарчи,
Гарчи севмоқ эди қалб фалсафаси.
Севмайман, севмайман, севмайман дедим,
Димоғимга келди... ўлим нафаси.

2000 йил

Мактуб

Ўларимда келоласизми,
Хат жўнатсам япроқ кафтида?
Энг сўнгги бор уйғонасизми,
Юрагимнинг қайноқ тафтида?

Бирга олиб кетоласизми,
Атиргулдек маъюс жисмимни,
Энг сўнгги бор хазин пичирлаб,
Айтасизми менинг исмимни?

Қиёматда суяқларимни,
Йиғиб келса агар Худойим,
Ўша куни лабим пичирлар,
Сизга бўлар менинг дуойим.

Омон бўлинг қиёматгача,
Юрагимни ёқмоқда видо.
Унутсангиз агар исмимни
Мени сизга эслатар Худо.

1998 йил

• • •

Дил-о, кетдик, энди дилга кетармиз,
Тўкилдим энг шаффоф титроқларимда.
Товнинг этагида унган лоладек,
Севги униб чиқар тупроқларимдан.

Мен энди кетмасам бўлмайди, дунё,
Хиёнат ичида йиғлар йўлларим.
Ўзимнинг ёқамни тутиб кетмоқда,
Бир нозик севгини бўлган қўлларим.

Мен энди кетмасам бўлмайди, дунё,
Йўқ, энди қайтмасман маҳрум хаёлга.
Ҳар тун қалбингизни ваъда этасиз,
Мендан бахтлироғу бахтсиз аёлга.

Нега кета туриб севги сўрадим,
Қаранг ишқимиздай алвон кўйлагим.
Қачон кўксингизга бориб санчилар
Ханжарга айланиб қолган юрагим?...

1998 йил

Нетай ёрим гул билан гул топишмади,
Тақдир экан: йўл билан йўл топишмади,
Азал шундок: ўнг сўл билан топишмайди,
Мендан кўнгил узган ёрим омон бўлинг.

Айвонингиз пештоқига кўниб ўтдик,
Биз шам эдик, Сиз деб ёниб-сўниб ўтдик,
Неки жафо айладингиз кўниб ўтдик,
Мендан кўнгил узган ёрим омон бўлинг.

Бирга бўлсак бахтимиз бир кулармиди?
Мени эслаб юрагингиз тўлармиди?
Ахир сиздан кўнгил узиб бўлармиди?
Мендан кўнгил узган ёрим омон бўлинг.

Сиз жонимга харидорсиз нақдингиз йўқ,
Ёнимга бир келмоқликка шаҳдингиз йўқ,
Айтиб кўяй, менсиз сизнинг бахтингиз йўқ,
Мендан кўнгил узган ёрим омон бўлинг.

Лабларимда гул терсам ҳам парво қилманг,
Пешонамга мушт урсам ҳам парво қилманг,
Йўлингизда жон берсам ҳам парво қилманг,
Мендан кўнгил узган ёрим омон бўлинг.

Биздан кечиб топганингиз хуш бўлдилар,
Мен-ла кечган кунларингиз туш бўлдилар.
Хайр энди, қирк жоним қирк қуш бўлдилар,
Мендан кўнгил узган ёрим омон бўлинг.

2002 йил

Ишқи жонимдан ўтганнинг хажри жонимдан ўтмасми?
Хажри жонимдан ўтганнинг васли ёнимдан ўтмасми?
Нечун бу айрилиқлар деб манга иддаолар қилманг,
Ишқи комимга етганлар, хажр тўфонимдан ўтмасми?
Сизга ёрлиғ ўлди васлим ва лек кадр этмадингиз,

Ишонч ёрлигим олганлар, ҳеч гумонимдан ўтмасми?
Ўзга барно, ўзга дилдор калбингизни макон этмиш,
Ул ўқ суяк қадар етмиш, гирибонимдан ўтмасми?
Сизни гулдай гўзал қизлар гулистонларга чорлайдур,
Куз аталмиш фотиҳ фасл, гулистонимдан ўтмасми?
Жону жаҳонимсиз менинг, даври давронимсиз менинг,
Мендек гулдан ўтган даврон ўшал хонимдан ўтмасми?
Неки бўлсам ишқда бўлдим, бунёд ўлдим, барбод ўлдим,
Бу ободлиғ, бу барбодлиғ хонумонимдан ўтмасми?

2000 йил

Иқроп

Қошларингиз камонида ўлсам керак,
Васлингизнинг хижронида ўлсам керак,
Анов кўзлар кўзингизни кўзлаётир,
Ишқингизнинг гумонида ўлсам керак.

Пойингизда чаман бўлгим келаётир,
Ишқингизда туман бўлгим келаётир,
Бу дилдорлар, бу дийдорлар унут бўлгай,
Кўзингизга кўз ёшдайин тўлсам керак.

Қўлим билан хушлашади қўлларингиз,
Гуллар билан туташади йўлларингиз,
Шу гулларнинг хазонини кўриб бир-бир,
Кузимгача етиб... Кейин сўлсам керак.

Силқитмангиз, пойларига тўкилмасман,
Ишқингизни чоки маҳкам сўкилмасман,
Гарчи сарик хазондирман унутилган,
Боғингизга гуллар сочиб кулсам керак.

Кузатаман, дилгир бўлиб куймоқдасиз,
Сиз билмайсиз, кўзларимни суймоқдасиз,
Факат менда яшнагайдир кўзларингиз,
Мен, барибир бахорингиз бўлсам керак.

Ишқингизни осмонида ўлсам керак...

1997 йил

Сарик гуллар

Биздан ўтди. Барига узр!
Ҳажрингизга тўлди қароғим.
Мен яшил ишк кутгандим сиздан,
Хайр энди сарик япроғим!

Мени нега умидвор этди,
Кўзларингиз меҳр-ла кулиб.
Айтинг, қачон тўкилиб кетдим,
Кўнглингизнинг япроғи бўлиб.

Ишқимизга қачон етди куз,
Қаҳратоннинг совуқ қўлидай.
Мени эслаб қон-қон йиғлайсиз,
Юрагимнинг атиргулидай.

«Кетманг» десам гулдай ёлвориб,
Ҳазонга ўт ташлаб кетгувчим.
Йигирмамнинг баҳорларида,
Менга кузлар ҳадя этгувчим.

Айрилиқнинг рангида кўнглим!
Маҳзун яна ёмғирлар синган.
Ўлганимда сарик гуллармас,
Қизил гуллар келтиринг менга.

Тамом!
Энди меҳр кутмасман!
Сиз ҳам бир гул ишқнинг кафтида.
Учрашамиз ташлаб кетилган
Сарик гуллар мамлакатада.

1997 йил

Турналар йўли

Нега беун, бесас бу севги,
Видосига ўхшаб кузларнинг.
Ёки айтинг, ёки тарк этинг,
Оташида қолдим кўзларнинг.

Бир ёруғлик кутаётirman,
Ёниб адо бўлаётган кундан.

Тангрим, менга ҳикмат толиб бер,
Ҳикматлари беҳикмат дундан.

Боғингиздан ўтаётир куз,
Жондан ўтгандай хижронингиз.
Кўзларингиз, кўнглингиз менда,
Нега энди анда жонингиз.

Мен кўнглимни ўзим узарман,
Умидсизлик қўллари билан.
Айтинг, сизга бориб бўларми?
Турналарнинг йўллари билан.

...Ана кўнглим пойингга тушди,
Япроқлари узилган бир гул.
Тангрим!
Кетай менга толиб бер,
Турналарнинг йўлидай бир йўл.

1997 йил

Қаровсиз ишқ

Сиз мен учун гул узмагансиз,
Юрагимдек йиғлайди йўллар.
Кўлингизда турибди гўзал,
Барноларга аталган гуллар.

Кўшиб сотинг ўша гулларга,
Менинг каби ишқи арзонни.
Бағрингизга босиб йиғланг сўнг,
Севгимиздан қолган хазонни.

Қаровсиз ишқ — қуриган гулдир,
Сиз гулларнинг бўйларидан маст.
Ахир мени ёккан севгингиз,
Шу бир гулнинг умричаликмас.

Битта умрим аро мингта ишқ,
Қай бирига жонимни берай?
Минг хил гул бор гулзорингизда,
Шу гуллардан биттаси бўлай.

Жошим, ахир гуллар сўлади,
Ким қолади айролиғига?
Сизни қандок ташлаб кетарман,
Бу гулларнинг барнолиғига?

Кўлингизда қиличми ҳажр,
Гул-гул ёниб, гулзорлар кезинг.
Мен сизни деб кўнглимни уздим,
Сиз мен учун битта гул узинг.

1997 йил

Хазончеҳра

Кўнглингизни тополмадим мен,
Кўнглингизни топади кизлар.
Йўлбарслардек ёмон яшайсиз...
Пойингизда янчилар гуллар.

Исмларин айтасиз такрор,
Нилуфаргул... Дилбар... Барногул...
Пойингизда тўкилаверар,
Хар исмдан қон бўлган кўнги.

Юрагингиз гулдон бўлади,
Алвон-алвон гулларга тўлиб.
Сарғаяман... илдизларимдан,
Мен гулларнинг жамоли бўлиб.

...Ва шундай жим яшашим керак!
Севилмоқнинг келгунча гали.
Сиз бемалол сархуш яшайсиз,
Бу дунёда гуллар кўп хали.

Фақат билинг, иноятиман,
Оламларни берган оламнинг!
Хазончеҳра бекаси бўлдим,
Гуллар хидлаб ўлган одамнинг!

Кизил гуллар маст қилган гарчи,
Улар севмас юрагингизни.
Мен оқ гулман! Энг сўнгги дамда,
Битта оқ гул қўмади сизни.

1997 йил

Харгиз исмимни айтмайсиз, сўзингизга сиғарманми?
Дилингизга сиғмадимку кўзингизга сиғарманми?
Бу дийдорсиз дунёсида дийдорталаб девонаман,
Манам битта сариқ хазон кузингизга сиғарманми?

Чорланмаган дунёнгизга қандок бўлсам бориб бўлгай,
Рухимнинг оққушларидай оппоқ бўлсам бориб бўлгай,
Қарочиклар диёрида мусофирдек маъюс ўлдим,
Кўзингизнинг каросига тунроқ бўлсам бориб бўлгай.

Дил берганлар хор бўлади, тил билганлар диёрида,
Гул берганлар кул олади, йўл билганлар диёрида.
Маъюс ўлдим, мустар ўлдим, анда жоним, бунда жоним,
Севилмаган кун кўрарми, севилганлар диёрида...

Кетаримда бир келингиз дил дилга ҳамдамлик қилар,
Худо бор-ку... Иккимизни оловдайин жамлик қилар,
Кўзларимни юмаяпман... тезроқ келинг... тезроқ келинг,
Дийдорингиз бир кўрмоққа балки умрим камлик қилар.
Манам битта сариқ хазон кўнглингизга сиғарманми?

1997 йил

Умри давонимда нега адашдинг,
Кўнгил айвонимда нега адашдинг,
Жонимдек бевафо чикдинг-а охир,
Бўғзу тавонимда нега адашдинг.

Парвонаман нетай жоним шамдадир,
Сандан айрилмоғим ҳар бир дамдадир.
Тангрим на балолиғ қисматга қўйдинг,
Ўзи дилдордаю ишқи мандадур.

У бир гул, қўлимни теккизсам бўлмас,
Йўлига йўлимни еткизсам бўлмас,
Гарчи Гулжамолман, гулзодадурман,
Гулига гулимни теккизсам бўлмас.

Шундай бир ишк бердинг, йўлим қолдирмас,
Битталаб саргайтар гулим қолдирмас.
Шундайин ишк бердинг, шундай ёндирар,
Хаттоки бир сиқим кулим қолдирмас.

Ўзи дилдордаю ишқи мандадур...

1997 йил

• • •

Бир ёр топсак эдик жондан кечгулик,
Энг гўзал, энг оппоқ тонгдан кечгулик.
Тўртта томонингни қибла этса ҳам,
«Бор-эй» деб шу тўртта ёндан кечгулик,
Бир ёр топсак эдик жондан кечгулик.

Арзиса кўзингда ёшларинггача,
Сизинса кўксингда тошларинггача,
Кўзларинг минг нафрат хадя этса ҳам,
Севолса кипригу қошларинггача,
Бир ёр топсак эдик жондан кечгулик.

Куйдириб, куйиб ҳам кулса ўзингга,
Титрамай титроқлар солса тизингга,
Ўзидан ўзганинг васлин кўрсатмай,
Иккита пичок санчиб кетса кўзингга,
Бир ёр топсак эдик жондан кечгулик.

Бир умр ишқига жонни қорғудек,
Зарра хижрони ҳам юрак ёргудек,
«Кел» деса етмишта томиринг ўзиб,
Хаёлдан ҳам олдин ўзинг боргудек,
Бир ёр топсак эдик жондан кечгулик.

«Бор-эй» деб шу тўртта ёндан кечгулик.

1996 йил

Кузги гул

Нодўст чикди бизга бу дунё,
Ё кеч келдик, ё эрта келдик.
Кузги гулшан гуллари каби
Кеч гулладик, эрта экилдик.

Сарик гулдек ишқдан бебахра,
Ёндим рўзи шабларим билан.
Кучоғингиз гулга тўлсин деб,
Мен гул уздим лабларим билан.

Сиз куласиз. Лабларингиздан
Гул тўкилар, боллар томади.
Менинг эса кўзларимдан ёш,
Лабларимдан... қонлар томади...

1997 йил

Хавотир

Энди бахтли бўлармиканмиз?
Дилда яна қайғулар, ғамлар.
Энди бахтга кечиккандаймиз,
Сўнгандайин биз ёккан шамлар.

Биз деб куйган фасллар ўтди,
Ўтди бизни ўпган саболар.
Тарк этгандек ишқ шивирлари,
Дилда тағин ғамгин наволар.

Бир пайтлар, эй ошиқ йигит,
Айтар эдинг:
– Ҳаётимга кир!
Олдда мени кугяпти бахт деб,
Сени ташлаб кетгандим, кечир!

Жуда бахтли бўлгим келяпти,
Кўзимдан ёш қуйилар кулсам.
Нима гуноҳ ахир менда ҳам,
Саробларга ишонган бўлсам.

Бугун шундок бир ғариб ҳолман,
Юрак тўла қайғудай, охдай.
Не қиларим билмайин лолман,
Олтинлари мис чиққан шохдай.

2000 йил

• • •

Ахир нега англамаяпсиз,
Дунёлар кетсалар қайтади бир кун,
Дарёлар кетса ҳам қайтади бир кун,
Аммо маним кўнглим қайтмайди.
Кўзларимни юсам кета олмайсиз,
Кўзларимни очиб демасман: «Қайтинг».
Фурбатлар беагаган дунёларинда
Мени ҳам соғиниш мумкинми, айтинг?!
Кўзим қаро эди айрилиқдан ҳам
Манглайдай қародир менинг хорлигим.
Худойимнинг кенг бу оламларида,
Сизга малолмасми менинг борлигим?
Ва яна ҳеч қачон қайтмаслигим ҳам.

1998 йил

Шафқат фасли

О, шафқатга ўрин йўк бунда,
Кўнгил учун келиб-кетасиз.
Бор борлигим ишқ сўраса ҳам,
Шафқат қилиб севманг мени сиз!

Ўн саккизда севганларим рост,
Сизга бошим қилганларим ҳам.
Аммо ўйланг севармиканман,
Сизни ёниб ўттиз бешда ҳам?

Мен ишқ кутдим, илтифот эмас,
Гулим ювдим сўнг қоним билан.

Энди сизни чорлармиканман,
Қирк ёшимда қирк жоним билан?

Ҳамма нарса нисбий оламда,
Ҳазон ахир фақат куздами?
Сиз нега жим? Дил берган мен-ку,
Қирк бешда ҳам кўнглим сиздами?

Эллигимда эллик тола соч,
Оқ кийиниб ўланлар айтар.
Сиз хайқириб сўрайсиз шу дам:
«Ўн саккизни бир марта қайтар».

Йўқ, дейман мен. Отилар юрак,
Шафқат. Алдов. Кўнгил тўлмайд.
Ахир битта шафқатингизни,
Олтмишгача севиб бўлмайд!!!
Ҳеч шафқатга ўрин йўқ бунда.

1996 йил

Чорлов фасли

Ўн етти бор бўлдим бекадр,
Барчасини саодат билдим.
Ўн етти бор ҳақоратланган,
Юрагимда ибодат қилдим.

Ўн етти йил кун кўрмай юрак,
Муҳаббатни тиланиб ётди.
Бир мўъжиза юз берди ногоҳ,
Ўн саккизнинг тонглари отди.

Энди яшай бошлайман гулдек,
Бошланади энди баҳорим.
Ҳижронларга васлингиз арзон,
Нахот бизга висол йўқ, ёрим?

Энди сизни чорлайман. Келинг.
Гарчи сиздан кадр кўрмайман.

Қалбингизга кираман минг бор,
Ўн саккизга қайтиб кирмайман!
Келинг!!!

1996 йил

Видо фасли

Бир исмни пичирлар маъюс,
Ёмғирларда чўмилаётган лаб.
Бораяпман гул бахоримда
Ўн саккизта гулни қучоқлаб.

Менга қаро қошларингизда
Саланглатинг ўн саккизта дор.
Ўн саккизта атиргулимга
Ким бўларкин, ким-эй, харидор.

Ахир бағрим қон бўлиб кетди,
Титради қўк оҳимдан менинг.
Қўлларига тиканлар ботиб,
Ким узаркин боғимдан мени?

Ким бўлсанг ҳам озорланма, бас,
Гуликахқаҳ каби куларман.
Бир гулимни узганинг ҳаққи,
Юз гулимни фидо қиларман.

Қара, хануз ишққа ташнаман,
Сен деб кезгум олов йўлларни.
Ва пойингга сочиб ўларман
Кўксимдаги атиргулларни.

1996 йил

ЮРАГИМ

ТОМОНЛАРДА

Муножот

Қулаб тушмас том учун шукр,
Кундуз учун, шом учун шукр,
Бир кун тўлар жом учун шукр,
Тангрим, кечир, гуноҳларим бор.

Яшнармидим меҳринг бўлмаса,
Сир топмасдим сеҳринг бўлмаса,
Қўл урмадим муҳринг бўлмаса,
Парилардан гувоҳларим бор.

Айтдинг: «Сувдек пойимда окқил,
Олов бўлиб сувларни ёққил»,
Кўзим, кўнглим, руҳимга боққил,
Сендан ҳар дам огоҳларим бор.

Нажот борми исминг айтмасам,
Сендан келиб, сенга қайтмасам,
Қасам, қасам ўзингга қасам,
Сенга айтар дил оҳларим бор.

Ҳар қадамда хатолар қилдим,
Сен шунда ҳам атолар қилдинг,
Ҳар тонг, ҳар тун англадим, билдинг,
Тушиб чиқар жар-чоҳларим бор.

Ўшал сирли дунёни кўрсат,
Ошиқманку, зиёни кўрсат,
Менга Тури Синони кўрсат,
Асо, жанда, кулоҳларим бор.

Не наф мудом алам чекмоқдин,
Дил синдириб, дарахт экмoқдин,
Бир зум тинмам сени севмоқдин,
Кўксимда ишк булоқларим бор.

Тангрим, кечир, гуноҳларим бор.

2006 йил Рамазон ойи

Исён ва итоат

Тиғ устида юрдириб, томоша килар Тангрим,
Чўғ устида турдириб, томоша килар Тангрим.
Тошқинда бир кемадек ночор кетиб борарман,
Мен ҳеч нарса билмайман, барини билар Тангрим.

Олдга юрсам хатар бор, ортга юрсам хатар бор,
Хар лаҳза, хар сафару хар тун, хар сахар бор.
Бир чумоли мисоли дон учун чиққан эдим,
Донни не қиладию, мени не қилар Тангрим.

Ҳақсизлик учун ёндим, шавқ учун исён қилдим.
Ҳаққимни бер дедиму Ҳақ учун исён қилдим.
Бошимни хар ён урдим, бош ёрилгач англадим,
Пойига қўйсамгина бошимни силар Тангрим.

Сабрим етарми билмам, сабримни синайверса,
Хар бир синаганида суягим синайверса,
Синиб-синиб охири ўзинг бутла деб борсам,
Суягимни ун қилиб, элакда элар Тангрим.

Майли не бўлса хамки, ёруғ юз билан етай,
Дил тўла меҳр билан, ёшли кўз билан етай,
Юрагимни тўлдиран битта таскин бор фақат,
Мен Тангримга борарман, мен томон келар Тангрим.

2006 йил

Яхшиси

Гарчи тақдир экан, мен не ғам қилай,
Яхшиси бошимда ғамни кам қилай,
Эй дўст, тунларингни ёритмоқ учун,
Шу икки кўзимни ёниқ шам қилай.

Нега исён қилай, исёндин наф йўқ.
Билдим дарахтлардек биродар саф йўқ,
Тақдири кул бўлмоқ хатто оловнинг,
Менам тик бошимни эгик, хам қилай.

Одамни иймону дил кутқарармиш,
Худо карам қилса, қил кутқарармиш.
Яхшиси каъбамни обод айлай ва
Жисмимни, жонимни бирга жам қилай.

Байрам қилолмади отам умрини,
Хуррам қилолмади онам кўнглини.
Эй дўст, ўшаларнинг ҳаққи, ҳурмати,
Мен бутун умримни тўй, байрам қилай.

Оламни севдиму олам бўлмадим,
Ором топаман деб ором билмадим.
Ўзимнинг дастимдан одам бўлмадим,
Яхшиси ўзимни мен одам қилай.

2006 йил Рамазон ойи

Йўқ

Салом-алигим йўқ бойлик, бахт билан,
Қувонч саройида танишим ҳам йўқ.
Мен ғамнинг юртида маликадурман,
Менга буйсунмаган бирорта ғам йўқ.

Омадга хушомад қила билмайман,
Йўқ жойдан даромад қила билмайман,
Худонинг пойида юриб тинмайман,
Шунданми, шукрим бахтимда кам йўқ.

Юлдуз ёнар мен деб дил осмонида,
Мен деб олов ёнар йигит жонида,
Бу гўзал дунёнинг қаҳқашонида,
Мен учун ёлмаган бирорта шам йўқ.

Кўнглим-ла ўйнашар дунёи айёр,
Бир ёруғ нур излаб кўзларим сайёр,
Ғамни улашарда минг дастёр тайёр,
Шодлик улашарда дўсти хотам йўқ.

Худойим йўлимни ёритиб қўйган
Бир гўзал дардини доритиб қўйган,

Баъзан азиз баъзан хор этиб қўйган,
Шунданми ёнимда содиқ одам йўк.

Хар неки Худодан атолиғ бўлди,
Бу умрим қурбонлиқ, фидолиғ бўлди,
Қайга оёқ боссам хатолиғ бўлди,
Мени адаштирмас бирор кадам йўк.

Кимга кўнгил қўйсам хоки пойиман.
Тоғдан тушиб келган сувлар сойиман,
Шундоқ, Яратганнинг эркатоиман,
Мени ёд этмаган бирор бир дам йўк.

2006 йил

Сўров

Ҳайкирсам ҳам етмайди сенга,
Йиғласам ҳам турибсан-ку жим.
Бир назар ҳам солмадинг менга,
Ким устимдан арз қилди Тангрим?

Ёмонларни яшнатдинг дедим,
Нокасга ош ошлатдинг дедим.
Мени кечир, исёним ўчир,
Кўзларимга ёш келди Тангрим.

Дард айтсам жон дўстим билмади,
Қанча ўсдим, тўздим билмади,
Азоблару гуноҳларимни,
Сендан бошқа ким билди Тангрим?

Исёнларим қўпти конимда,
Киёматлар бўлди жонимда,
Хар нарсани билгувчи сенсан,
Айтгил менга не бўлди Тангрим?

2006 йил Рамазон ойи

Мен дунёга келдимү матлабимни билмадим,
Бу умр дарёсидан бир хатладимми билмадим,
Дунёсидан кулдимми ё додладимми билмадим,
Тобора суянчсизман, тобора ёлғиздирман.

Гарчанд кўпаймоқдадир ёнимда дўст — душманим,
Улар қайдан биларлар не чоҳларга тушганим,
Билдимки яшаганим — болга захар кўшганим,
Тобора суянчсизман, тобора ёлғиздирман.

Куёшга бегонаман, чироққа ошнодайман,
Кувончга ўгайдайману фироққа ошнодайман,
Нечун ахир тобора тупроққа ошнодайман,
Тобора суянчсизман, тобора ёлғиздирман.

Азизларим бу йўлнинг чапига ўтиб олган,
Улар хур — париларнинг сафига ўтиб олган,
Барча ғамим кўксимнинг кафтига ўтиб олган,
Тобора суянчсизман, тобора ёлғиздирман.

Кундан кун чўкиб борар баланд-баланд тоғларим,
Кундан кун кўлаймоқда юракдаги доғларим,
Нахотки мен шамолга харир аркон боғладим,
Тобора суянчсизман, тобора ёлғиздирман.

Ҳаётнинг исми гарчанд жон бағишлар наводир,
Балки эртанги куним бир жаннатий сафодир,
Лекин нечун рухимда кезмоқда бир хавотир,
Тобора суянчсизман, тобора ёлғиздирман.

Бу ғамангиз йўлларда мустар кетиб борарман,
Дарахтларнинг ёнидан мажус ўтиб борарман,
Худойимнинг қошига қачон етиб борарман,
Тобора суянчсизман, тобора ёлғиздирман.

2004 йил

Йиллардирки

Йиллардирки рангим заъфарон,
Кўксимдаги армон туфайли.
На осмонга, на ерга сиғдим,
Рухимдаги исён туфайли.

Хар кимларга куллик қилмадим,
Эгилмадим, қуллук қилмадим,
Балки шундан хорман, билмадим,
Ўтар давру даврон туфайли.

Шу элга ҳам қуёш куларму,
Кўчасига куйлар тўларму,
Сарбонни айбласа бўларму,
Йўл йўқотган карвон туфайли.

Ким шод бўлди, ким ношод бўлди,
Ким ёлда, ким етти ёт бўлди.
Дунё барбод ва обод бўлди,
Нух келтирган тўфон туфайли.

Чўғлар узра чўғга ботурман,
Йўл узок деб йиғлаётирман,
Пойтахтга ҳам сиғмаётирман,
Ўша Каттақўрғон туфайли.

Бу дунё бир вайрона асли,
Хушёри йўк майхона асли.
Хонумоним вайронлар бўлди,
Шу бир хонавайрон туфайли.

Йиллардирки...

2006 йил

Энди

Қаро сочлар **оқариб** борар,
Жисму жоним **о, қариб** борар.
Борган сари умрим рангида,
Қаро ортар **оқ ариб** борар.

Шеърим маҳзун, куйларим маҳзун,
Кўзларимда ишқ деган афсун,
Борган сари ғамларим узун,
Нафасларим қисқариб борар.

Менга гулдек ёшлигин бериб,
Худо ёққан шам каби эриб,
Юрагининг синигин териб,
Онам беҳол, жим, хориб борар.

Кўрдим. Инди юракларимга,
Бир ўқ сингди куракларимга,
Туғилдимки суякларимга,
Давоси йўқ дард дориб борар.

Ўтди айём, даври давронлар,
Масту беҳуд, сайру сайронлар,
Ошиқ бўлдим, энди ёронлар,
Қайга борсам ишқ олиб борар.

2006 йил

Эй Худойим!

Майсаларнинг иши йўқми илдиз билан?
Осмоннинг ҳеч иши йўқми юлдуз билан?
Эй Худойим, мени нега унутгансан,
Ёлғизнинг ҳеч иши йўқми ёлғиз билан?

Мени сев, деб бўйларида ўлтирибман,
Телба бўлиб кўйларида ўлтирибман.
Ташнасига бир култум сув бермайди у,
Ариқнинг ҳеч иши йўқми ялпиз билан?

Уни севдим, томирга қон сифмай севдим,
Уни севдим, жисмимга жон сифмай севдим.
Эй Худойим, бунча оздир унинг ишки,
Жилғаларни тенглаштирма денгиз билан.

Ўн беши тун, ўн беш кунинг ёруғ бўлар,
Айтдиларки:

— Энди дардинг фориг бўлар.
Ўн бешидан ўн беш минги ўтиб кетди,
Кўзларим ҳеч учрашмади кундуз билан.

Ғариб дунё ғариб шонин қизғонади,
Қизғанч дунё бурда нонин қизғонади.
Эй Худойим, дунёнингга айтиб қўйгил
Меҳмонман-ку, сийласин-да нон-туз билан.

Куйлаб-қуйлаб юрагимни яро қилдим,
Яшаб-яшаб юзларимни каро қилдим,
Эй Худойим, бош кўтармай кетарман мен,
Ахир сенга юзлашарман қай юз билан?

Майсаларнинг иши йўқми илдииз билан?
Осмоннинг ҳеч иши йўқми юлдуз билан?
Эй Худойим, нахот мени унутгансан,
Ёлғизнинг ҳеч иши йўқми ёлғиз билан?

2002 йил

Мен

Менинг онам жасорат азал,
Менинг отам шиддатдир асли.
Ёвқур қизман, қасоскор қизман,
Қиличлардан эканми наслим?!

Тўмарисдан мерос орим бор,
Ғаним бошин қонга соларман.
Мен қасдимни нася қолдирмай,
Нақди-нақди билан оларман.

Жавоби бор қиличларимнинг,
Гар бошимга Чингиз келса ҳам.
Сипқораман то сўнгги қадар,
Ўт келса ҳам, денгиз келса ҳам.

Айтадилар: бу аёл зоти,
Нафосатга эгиздир ҳар дам.
Билмасларки, ўг, олов ичра,
Хиром айлаб юрибман мен ҳам.

Бўронларим кезади баъзан,
Юрагимдан парчалар узиб.
Қалбим аро канча эхтирос,
Оккушлардек юрибди сузиб.

Мен биламан бу бахт дегани —
Ё хурлигим, ё зўрлигимдир.
Назокатим — ўт нигоҳиму,
Нафосатим — ёвқурлигимдир.

2006 йил ноябр

Самарқанд.

Каттақўрғон.

Баходир Йўлдош.(га)

Самарқанд осмони тирик мўъжиза,
Мен юртдан узоқлаб оғритдим жонни.
Бу кичик қўрғонда зерикдим жуда,
Кўнгил қўмсаётир Каттақўрғонни.

Буюклар бегона юртники азал,
Ким ҳам бузарди бу қадим армонни.
Агар Самарқандга қайтмоқчи бўлсак,
Бирга об кетайлик Хуршид Давронни.

Тошкентга келгандим **пойини тахт** деб,
Яқинроқ бўлайин девдим осмонга.
Эй сиз, Тошкентдаги буюк қўрғоним,
Биз қачон қайтамиз Каттақўрғонга.

2006 йил

Сухандон аёл таърифи

Сухандон Дилором Умаровага

Замонлар ўзгарди, ўзгармадингиз,
Умрингиз зангори осмондек маъсум.
Йиллар ўтса ҳамки мағрур каддингиз,
Ўша кўз, ўша кош, ўша табассум.

Армонлар ўзгарди, ўзгармадингиз,
Йиллар из қувса-да шиддат отида.
Жим туриб бир сўзни айтдингиз фақат:
«Муҳаббат керакдир аёл зотига.»

Дунёлар ўзгарди, ўзгармадингиз,
Азалдан асллар айнимас сира.
Ҳамонки кўзингиз ичида денгиз,
Ва ҳамон қалбингиз тонгдек бокира.

Самолар ўзгарди, ўзгармадингиз,
Хануз ишқ сурасин пичирлар юрак.
Сизга фақат меҳр қўймоқ керак ва
Олисдан жимгина термулмоқ керак.

Ошиқлар ўзгарди, ўзгармадингиз,
Айтдилар: тиллолар зангламас сувда.
Баҳорлар тарк этиб кетолмас сизни,
Эй қалблар аршида турган маъбуда.

2005 йил

Чин дўстимга

Курашмасдан курагимни синдирган дўст,
Сочимга ок, кўзимга ғам индирган дўст.
Бировларнинг кўзин ёшлаб қўймасангиз,
Кўзингизни Худо ёшлаб қўярмиди?

Сув дермидим юракларим куймаганда,
Не килардим суйганларим суймаганда,

Шайтон аввал кўнглим хушлаб кўймаганда,
Рахмон менинг кўнглим ғашлаб кўярмиди?

Хато қилдим, хатоларда юрдим бесар,
Қуткармади на бир дўстим, на сийму зар,
Худойимдан бир ишора бўлмаса гар,
Бандалари бир иш бошлаб кўярмиди?

Эл ичида азизлардан азиз билиб,
Бошгинамни балолардан омон қилиб,
Ўз химмати турганида келиб-келиб,
Худо мени Сизга ташлаб кўярмиди?

Курашмасдан курагимни синдирган дўст.

2005 йил

• • •

Дўстим кетди, қайтиб келар деб,
Умидимдан изладим паноҳ.
Аллақачон ёдимдан чиқди,
Уни мендан хайдаган гуноҳ.

Дўстим кетди. Мен ғамгин бўлдим.
Кўп йиғладим, овундим бир оз.
Ва ўзимча пичирлаб дедим:
«У кетмади, у ўлди холос.»

2005 йил

Самарқанд ва Қўқон

Дунёмизга куз келди дўстим,
Гарчи бутун борлиқда баҳор.
Дарахтларнинг ранги сарғайди,
Қўқондан то Самарқанд қадар.

Нахот бизни айирди йиллар,
Айирмади ўлим ё қадар.

Онамдайин мунғайди йўллар,
Қўқондан то Самарканд қадар.

Ўйнаб-ўйнаб борардим кеча,
Бугун рухим, жисмим, дарбадар.
Қадамларим йиғлаб борарми,
Қўқондан то Самарканд қадар.

Сувга оқди ўн йилим менинг,
На кўнгилда, на дилда самар.
Йиғлаб ётар кўзларинг сенинг,
Қўқондан то Самарканд қадар.

Майли дўстим, мен ҳам не қилай,
Пешонамда шу зеру забар.
Хайр деган сўз ёзилганми,
Қўқондан то Самарканд қадар.

Гарчи кетдинг, хуш бор, омон бўл,
Йиллар ўтиб сен қайтсанг агар.
Мен меҳрлар экиб кўйганман,
Самарканддан Қўқонга қадар.

2005 йил

Бевафо дўст

Сочимдан тирноғим қадар севилдим,
Оловдан тупроғим қадар севилдим.
Бир ёруғ юз излаб дунёлар кездим,
Эй худо, юзингдек юзни топмадим.

Ҳар ким мухаббатга ҳар йўлдан борар,
Ким арқондан борар, ким қилдан борар.
Ишқни ўйин билган йигит кўрдиму,
Ишқ деб йиғламаган қизни топмадим.

Менам яхши шоир бўламан чоғи,
Сенга шеър ёзолмай ўламан чоғи.
Онажон, сен менам оғринма сира,
Таърифингга арзир сўзни топмадим.

Тунларим ёнади: Сени бир кўрсам,
Кунларим ёнади: Сени бир кўрсам.
Ёрни кўрганида васл завқиндан,
Юлдуздек порламас кўзни топмадим.

Кеча юрагимга нурдек тўлган дўст,
Бугун қарғаларга ошно бўлган дўст,
Бағримни минг бора пайпаслаб кўрдим,
Негадир... негадир... Сизни топмадим.

2003 йил

Ёлғиз

Бу қандок кун, бу қандок замон,
Ўтиб борар умрлар изсиз.
Шаҳзодалар бозорга кетган,
Маликалар уйида ёлғиз.

Кўчаларда кашқирлар кезар,
Бўриларга кун қолган афсус.
Алпомишлар юрт ошиб кетган,
Барчинойлар юрибди ёлғиз.

Чақаларга сотилар севги,
Бунда никоҳ, нигоҳлар ҳиссиз.
Юсуфларни пул чалиб кетган,
Зулайхолар ухлайди ёлғиз.

Марднинг кори мардикорликми?
Шоирлари қолмишдир сўзсиз.
Мардлар кетган супурги олиб,
Ожизалар майдонда ёлғиз.

Ўттиз йилки бахт кутар қизлар,
Эҳтирослар, туйғулар эсиз.
Шаҳзодалар шамолга кетган,
Маликалар ёлғиздан ёлғиз.

2006 йил

Амалдорга

Сизга ўз-ўзидан очилар эшик,
Сизга ўз-ўзидан берилар салом.
Хатто истасангиз, истамасангиз,
Сизга ўз-ўзидан келади таом.

Сизни мактайдилар, олқишлайдилар.
Ёнингизга қўйиб парқу болишлар.
Энди шўх куйларга мойилсиз факат,
Энди кўнглингизга ёқмас нолишлар.

Саллона юрасиз, оролар бериб,
Пояндозлар солиқ қадамингизга.
Бошқалар минг бора чидаб беради,
Ўзингиз чидамас аламингизга.

Табарруксиз дерлар, даҳосиз дерлар.
Сиз қиммат, йўқ бебаҳосиз дерлар.
Асли сиздайлар кўп бу дунёсида,
Лек Сизни ягона, танҳосиз дерлар.

Ёдингизда йўқдир халқнинг бир гапи —
Яхшимас ер қолиб, осмонда юрмоқ.
Амал деганлари — биров келгунча,
Амал курсисини амаллаб турмоқ.

Қайта унмоғини унутманг бир кун,
Майсадек топталган, босилганларни.
Амалдор деб айтар, доно, мушфик эл,
Амалнинг дорига осилганларни.

2006 йил

Ҳазил шеър

(Дугонам Шоирага)

Шоир, мендан хафа бўлманг сиз,
Қамчиламанг жаҳл отини.
Илхоми ҳам қарзга келган,
Бу бечора шоир зотини.

Кунга берар, тундан қарз олиб,
Унга берар, бундан қарз олиб,
Томга қўймай осмонга қўяр,
Бир газга ҳам етмас шотини.

Ғам чеккани кўрса йиғлайди,
Ҳақни ноҳақ урса йиғлайди,
Ҳамма келиб шоирга дод дер,
Шоир кимга айтсин додини.

Гулоб олар илон тилидан,
Ғарчи кўп иш келмас қўлидан,
Ҳамма асал-шакарни севса,
У севади заҳар тотини.

Алдаб қўйсанг мукофот билан,
Шеърлар ёзар садоқат билан,
Юзи кулиб турса ҳам баъзан,
Ғамга тўлиб турар ботини.

Жилғаларни сой қилар шеъри,
Қўшиқчини бой қилар шеъри,
Лек шоирдан сўраб кўринг-чи,
Минганмикан бойлик отини?

Қалами бор бу зотнинг фақат,
Алами бор бу зотнинг фақат.
Шоирасин инжиқ эри бор,
Шоирининг рашикчи хотини.

2006 йил

Тавба

Отамни кўп норизо қилдим,
Онамни кўп норизо қилдим,
Худо мени кечирармикан?

Йилларим норизо йиллардан,
Оёғим норизо йўллардан,
Худо мени кечирармикан?

Ерлардан норизо курагим
Аклимдан норизо юрагим
Худо мени кечирармикан?

• • •

Сочимга оқ тушди,
Юзимга ажин,
Кўнглим ҳеч жойига тушмади...

Қошимни қаро қилдинг,
Кўзимни қаро,
Манглаймни қаро қилма
Худоё!

Савол-жавоб

Қаерга
Кетяпман? — дедим
Худого!!!

Қара

Умр — қара дейдилар
Худонинг қарзи.
Тезроқ қутулсайдим
Мен шу қарзимдан.
Ахир қийин...
Хар лаҳза қарзингни сўраб турсалар...

Ника Турбина

На исён қиллодим ва на ғалаба.
Гарчи жанггоҳларда олгандим таълим.
Бу буюк сабоқда мен бир талаба,
Дарсингдан зерикдим... кечир муаллим.

2005 йил

Юрагим хақида

Эй дўст!
Юрагимдан бошланар
Менинг фожиам!
Кейин Ватанимда
 давом этар у
 кейин юракларга ўтади кўчиб
 кейин...
 тамом бўлар у
Онамнинг юрагида...

* * *

Мен
 одамларга
Манзилларга
Хорларга
Масрурларга
Юрагимни очиб бораман.
Ва кайтаман
Ўликларга тўла юрагимни
Бағримга босиб,
Ўлик боласини кучган онадек
 йиғлаб кайтаман.

* * *

Мен ҳеч видо айтмай кетаман,
Ва айтмайман, бирор васият.
Фақатгина кўз юмиб ўлсам,
Юрагимни ёшиб гул билан,
Кўзларимни очиб қўйингиз!

* * *

Сиз тинглаб ётасиз ғанимим,
Замона соатин чиқ-чиқларини,
Мен ҳар кеча тинглаб ётаман,
Юрагимнинг санчикларини...

1999 йил

МЕНИНГ

ИККИ

ҚЎРҒОНИМ

Даҳшатли ҳақиқат

Арслонни қашқирга ялинтирган эҳтиёждир, эҳтиёж.

Қаландарлар қўшиғи

Отам қариб борар... мен жим турибман,
Онам қариб борар... мен жим турибман,
Худойим айт ўзи мен ким бўлибман?
Онамнинг дардини аритолмадим.

Йўлларимни кутиб бахтлар қариди,
Севгилар, нигоҳлар, аҳдлар қариди,
Суюгим ичида шахтлар қариди,
Мен дунё ғамини қаритолмадим.

Онамнинг кўнглида шамчирок бўлдим,
Шамчирок бўлмадим ғамчирок бўлдим.
Не-не зимистонни ёритдим, лекин,
Ўз кўнглим тубини ёритолмадим.

Мен арслон эдим, қашқирга бордим,
Аммо қаён борсам тақдирга бордим.
Яратган яратди... кўп сирга бордим,
Ва лекин ҳеч нарса яратолмадим.

Отам қариб борар... мен жим турибман,
Онам қариб борар... мен жим турибман...

2005 йил

Таскин

Ранги ялрокдайин синиқ онама,
Рухим банди бўлди, танам олдида.
Менинг ишим фақат Худода қолган,
Тиз чўкмам на бут, на санам олдида.

Онамга не бердим кўз ёшдан бўлак,
Кўксим эзиб ётган шу тошдан бўлак.
«Бахтлироқ бўларди мени туғмаса»,
Бошим мангу эгик шу ғам олдида.

Кимдан гул, кимдандир пул қарздорман.
Эй бундок нарсадан мўл қарздорман.
Қарздорман деб кўнгил чўқдирмоқ нечун,
Одам қарздор-ку одам олдида.

Гарчи у чорлади, унга бормадим,
Борсам ишк ўлади, шунга бормадим.
Афсус, бекор бўлди минг мил юрганим,
Ўша қўйилмас бир қадам олдида.

Онам бу дунёга ҳалоллик берди,
Юзларин тозалаб зилоллик берди.
Онамнинг қарзи йўқ дунёдан, лекин,
Дунёнинг қарзи бор онам олдида.

2005 йил

Илтижо

*«Неча йиллар ўтиб ҳам борсак уйда бизни
онам кутиб олармикан?»*

Опамнинг саволи

Майли, майли уйимизнинг ғариблиги,
Гоҳ ботартиб, гоҳида бетартиблиги,
Яралдикки дунё ғами арибдими?
Мени уйда онам кутиб турса бўлди.

Мустаргинам кўзларида ёши қалқиб,
Бошларида турса рўмоллари салқиб,
Бу қоронғу умрим аро нурдек балқиб,
Мени уйда онам кутиб турса бўлди.

Оёқларин меҳнат юки оғритмаса,
Қаримаса, бундан бошқа қаримаса,

Шу жонига ғаму дардлар доримаса,
Мени уйда онам кутиб турса бўлди.

Ёдлаб етти ёт, акрабо, хешларини,
Бошларидан отиб дунё ишларини,
Отам билан кутиб ёзу қишларини,
Мени уйда онам кутиб турса бўлди.

Бу дунёсин иши билан ишим йўқдир,
Тишлашайин десам синмас тишим йўқдир,
Куйсам онамдайин куяр кишим йўқдир,
Мени уйда онам кутиб турса бўлди.

Биродарлар, билмайсиз бу шундай ғамки,
Ва шундайин кўнгил қувнар бир байрамки,
Қишлоғимга минг йил ўтиб борсам хамки,
Мени уйда онам кутиб турса бўлди.

2006 йил

Ҳайкал

Менинг онам – ғамга қўйилган ҳайкал.
Мангу ўчмас шамга қўйилган ҳайкал.
Отам, отажоним ғариб кўрғоним,
Энг яхши одамга қўйилган ҳайкал.

Менинг бир сўзим йўқ уларга арзир,
Олдида кўп эрур юрагим қарзи.
Улкан эканини англай бошлайман,
Узоқдан кичкина туюлган ҳайкал.

Шайтон-ла битимни бошласам агар,
Ёмоннинг ошидан ошласам агар,
Чап томон бир қадам тапласам агар,
Менга қовоқлари уюлган ҳайкал.

Ҳисоблар бераман шу иймонимга,
Ва яна кўксимда жим армонимга,
Отам, онажоним дил осмонимга,
Юрагим конидан қўйилган ҳайкал.

2006 йил

Шоирнинг онаси

Шоирнинг онаси ғарибдан ғариб,
Жимгина тинглайди ҳаёт куйини.
Ҳеч қачон шоҳона қилиб беролмас,
Шоир онасининг ғариб уйини.

Эҳтимол машҳури жаҳондир шоир.
Эҳтимол бир буюк армондир шоир,
Шоирнинг онаси ерга дугона,
Кимлардир осмонга бўйлар бўйини.

Ғарибгина ховли, ғариб бир тандир,
Мустаргина ўчок ва мунглиғ тақдир,
Менга деганида армонлар нақддир,
Англадим: бу бари қисмат ўйини.

Шоир ўйлаб ётар буюк бўлсам деб,
Онамгамас элга суюк бўлсам деб,
Шон-шуҳрат кайфида қаердан билсин,
Пуч ёнғоқлар билан тўлган қўйинини.

Юрагим ичида бир ёмон туйғу,
Эй дўст-биродарлар бу қандок қайғу,
Шоир онасида бир армон, орзу,
Кўриб ўлсам бас дер болам тўйини.

Эй сен, иззатталаб, бечора шоир,
Онанг кетиб борар, на чора шоир,
Тиклаб беролмадинг чўккан уйин, лек,
Кўтариб қўй бориб, чўккан кўнглини.

2006 йил

Ота дуоси

Гулзорларим атрингиз сочинг,
Ғам-қайғулар йўлимдан қочинг,
Фаришталар қўлингиз очинг,
Мен отамнинг дуосин олдим.

Эй ортимдан эргашган боғлар,
Эй кўксимга ўрганган доғлар,
Саломлашиб қўяйлик тоғлар.
Мен отамнинг дуосин олдим.

Бахтли бўлар дуо олган қиз,
Бахт йўлида узоқ қолган қиз,
Эй гулларга соя солган қиз,
Мен отамнинг дуосин олдим.

Менга нима энди ғам келса,
Бири ортик, бири кам келса,
Чикорадир бари жам келса,
Мен отамнинг дуосин олдим.

Суякларим қақшаб, бахт кутдим,
Ғадоларга ўхшаб, бахт кутдим,
Йўлларга гул тўшаб, бахт кутдим,
Мен отамнинг дуосин олдим.

Ғанимга бахт кулса, не алам,
Кўзимга ёш тўлса, не алам,
Қиёматлар бўлса, не алам,
Мен отамнинг дуосин олдим.

2005 – 2006 йиллар

Икки кўрғон

Онанг кетса савлатларинг кетгайдир,
Отанг кетса давлатларинг кетгайдир.
Шу иккала кўрғонингдан айрилсанг,
Манглайдаги зар хатларинг кетгайдир.

Отаси йўқ чўлда қолган гиёҳдай,
Онаси йўқ ранги рўйи сиёҳдай.
Кимнинг агар кўрғонлари йиқилса,
Тўрт томондан тўрт минг озор етгайдир.

Нари борса тўрт йил кутар дилдоринг,
Ўн йил кутар садоқатли дўст-ёринг.
Отанг шунда сабр тошга айланар,
Онанг қирқ йил кўз юммайин кутгайдир.

Отанг ўлса, ўлди дема ҳаёт у.
Кўксингдаги сўнмайдиган баёт у.
Ногоҳ агар йўлларингда коқилсанг,
Онанг руҳи қўлларингдан тутгайдир.

Бошингга иш тушганида синаб кўр,
Ғамингга ғам қўшганида синаб кўр.
Кимларингдир сен деб кўз ёш ютар лек,
Отанг қилич, онанг қонлар ютгайдир.

Шон-шуҳратинг кетса кетар дўстларинг,
Мол-давлатинг кетса кетар дўстларинг.
Отанг-онанг колар сенла, қолгани
Шунчаки... кўчангдан бир-бир ўтгайдир.

2003 йил

ВАТАН ДЕЯ

ЮКСАЛАР РУҲИМ

* * *

Ота, шеър азоби уйғотди мени,
Юрагимга кўчди уфқлар туси.
Эл деган мушфиқ сўз улғайтди мени,
Мени одам қилди миллат қайғуси.

Ёвга бермагайман эътиқодимни,
Бир кун авраса ҳам кўринмас халқа,
Лекин бу олифта сўзларим билан,
Нафим тегармикан шу мунглиғ халққа.

Чорламасми мени кибор давралар,
Кўксим оловлари ўчмасми яна.
Мен ул давраларда шоҳона юрсам,
Осилган чориғим қилмасми таъна.

Бир кун Ватан дея юксалса рухим.
Халқ десам бошимга тиг келмасидан.
Ота, тупроқларинг эсларми мени,
Ватан ўчирмасми хотирасидан...

2001 йил

Келинчак орзуси

Менинг ғамим йиғлатгувчимас,
Куч берар, калб тиглатгувчимас,
Мен боламга ухлатгувчимас,
Уйғотгувчи алла айтаман.

Уйғон дейман шу юрт ҳаққи деб,
Уйғонмасанг бу халқ халқми деб,
Манглайимда нурдек балқи деб,
Уйғотгувчи алла айтаман.

Хар ерларни қилмагил хавас,
Байроғингни берма бир нафас,
Парчала, бу эркисизлик — қафас,
Уйғотгучи алла айтаман.

Сохибқирон бўл болам дея,
Пойингдадир бу олам дея,
Кўксимдаги хур нолам дея,
Уйғотгучи алла айтаман.

Ухла болам алла демайман,
Бу дунё тўй, ялла демайман,
Хар деворни қалъа демайман,
Уйғотгучи алла айтаман.

Эй ботирим, ўғлоним дейман,
Ўқ ўтолмас кўрғоним дейман,
Жоним дейман, жаҳоним дейман,
Уйғотгучи алла айтаман.

У уйғонар қаддингни тут деб,
Етмиш икки томири юрт деб,
Эл деганда оловлар ют деб,
Уйғотгучи алла айтаман.

Шунда болам бедор бўлади,
Сархадларда хушёр бўлади,
Унга Худойим ёр бўлади.
Уйғотгучи алла айтаман.

2006 йил

Қишлоқ аёлларига

Мен шу халқнинг ҳолидан хабар
Олгувчиси бўлолдимми ҳеч.
Бахтлар ташлаб кетса ёнида
Қолгувчиси бўлолдимми ҳеч?

Онамдайин мустар аёллар,
Жаннатий бахт истар аёллар,

Эй ердек хокистар аёллар,
Сўзингизга ўхшолдимми ҳеч?

Болангизнинг кийган калиши,
Юрагимни кийнар нолиши,
Гарчи ғамгин нигоҳ солишим,
Бўзингизга ўхшолдимми ҳеч?

Билдингизми ҳеч бахтнинг таъмин,
Жим кузатиб дунёнинг ғамин,
Қайғу чўккан, ғамгиндан ғамгин,
Кўзингизга ўхшолдимми ҳеч?

Минбарларда берилган ваъда,
Рухингизга бўларми далда,
Офтобларда ёруғ, афтода,
Юзингизга ўхшолдимми ҳеч?

Борми сиздек фирокда қолган,
Бахт ёдидан йирокда қолган,
Саратонда тупрокда қолган,
Изингизга ўхшолдимми ҳеч.

Қалбингизга сўзларим чўкиб,
Бораянман кўз ёшим тўкиб,
Сиз онамга ўхшайсиз, лекин,
Қизингизга ўхшолдимми ҳеч?

2006 йил

Ўзбекистон мадҳи

Водийи келиндек нозланган юрт бу,
Воҳаси куёвдек отланган юрт бу.
Манглайига зардан зарҳаллар солиб,
Ўзбекка Худодан хатланган юрт бу.

Отамнинг кўксидек баланд **Сурхоним**,
Она **Самарқандим** — қадим кўрғоним.
Бобур хасратию соғинчи бўлган,
Одамлари жондек жон **Андижоним**.

Сўлим **Фарғона**га саломлар бўлсин,
Наманганга дилбар каломлар бўлсин.
Юртга подшоҳ берган **Қашқадарё**нинг,
Юзи ёруғ бўлсин, боши тик бўлсин.

Сирдарё лабида сирлар кўрарман.
Бухоро бағрида пирлар кўрарман.
Ёзу баҳорингдан айланай юртим,
Жиззахда бахмалдек қирлар кўрарман.

Ким келса, бошини силагандир у,
Буюкларга иқбол тилагандир у.
Бошида улуғлаб **Қорақалпоқ**ни,
Пойи ҳам тахт бўлган гўзал **Тошкент** бу.

Хоразмда хонлар излари бордир,
Паркентнинг париваш кизлари бордир.
Янги хонадондек гўзал **Навий**,
Сенда хазратимнинг кўзлари бордир.

Мангу зафарларга отланган юртим,
Ўзбекка Худодан хатланган юртим.
Белин белбоғ кучган Бободехконим,
Шонли зафар кучган **Ўзбекистоним**.

Бахтга сафарларинг муборак бўлсин,
Тўю зафарларинг муборак бўлсин.

2006 йил

Омон бўлсин

«Сизни севдим» десак бас, қайтиб келар баҳорлар,
Кўксимизни тўлдириб, оқиб ўтар анҳорлар,
Кўнгиллар бузилмаса, бузилмагай рўзғорлар,
Хар кимнинг кўнгил деган макони омон бўлсин.

Самарканднинг сайкали Бухорога зеб берар,
Хоразмнинг пирлари Сурхонимга сен берар,
Бир-бирига гул тутиб, сизни севдим деб берар,
Гул водийга стказар давони омон бўлсин.

Тинчлиги бўлмаса гар, рохати йўқ ўзбекнинг,
Бировларга чап берар одати йўқ ўзбекнинг,
Йиқитгану бузганга тоқати йўқ ўзбекнинг,
Қалдирғочлар ин қурар айвони омон бўлсин.

Гуллаётган боғимни қировга бергим келмас,
Бир сиқим тупроғимни бировга бергим келмас,
Тўралар тўзғиб кетар, лек бир сўз қолар мангу,
Ўзбекни зўр бек қилган дехкони омон бўлсин.

Пахта хиди анқиган чопонингдан айланай,
Тупроқлар тавоф қилган товонингдан айланай,
Сенга бахт олиб келган давронингдан айланай,
Давронларга етказган сарбони омон бўлсин.

2006 йил

Ўзбек эли

Эгатларда эгилганим онажоним,
Хоримасанг хирмонларинг пайдо бўлмас.
Яқинига яктагини ёпган бу эл,
Узоқдаги шуълаларга шайдо бўлмас.
Давринг келди, кўзлари нам бўлмагайсан,
Сен ҳеч қачон, ҳеч кимдан кам бўлмагайсан.

Сочларингдан ўзбек хиди келиб турсин.
Юзларингда кулгучларинг кулиб турсин,
Жаннат ваъда қилса жонинг бериб юрма,
Зори борга, зари қўплар ошно бўлмас.
Икки дунё бошлари ҳам бўлмагайсан,
Сен ҳеч қачон, ҳеч кимдан кам бўлмагайсан.

Отлар минган оталардек ғурурли бўл,
Қадди баланд, озод Шарқдек шуурли бўл.
Хар кимларга йўл кўрсат деб ялинмагил,
Ўзинг гадо бўлсанг боланг подшо бўлмас.
Озоддирсан, ёвга қарам бўлмагайсан,
Сен ҳеч қачон, ҳеч кимдан кам бўлмагайсан.

2006 йил

Ўзга юртда юрган ўзбек боласига

Ёт юртларда ётдай юриб нима топдинг,
Ёлғизгина отдай юриб нима топдинг.
Ёт ўрмонда ҳатто арслон бўзлаб юрар,
Бегонадай даврон суриб нима топдинг?

Ўзга юртнинг жамолига ошиқмисан,
Ё алдамчи шамолига ошиқмисан,
Ўз юртингнинг кирларини тавоф қилмай,
Ўзга юртнинг тоғин кўриб нима топдинг?

Бировларнинг боғларини қўриқлайсан,
Ҳатто қарға зоғларини қўриқлайсан,
Ўз боғингда юрганингда нима етсин,
Бировларнинг боғин кўриб нима топдинг?

Онангдайин меҳрибонинг шу тупроқ-ку,
Илдизингу, тану жонинг шу тупроқ-ку,
Юртдан кетган юзи қаро бўлар дерлар,
Ёт юртларда юриб-юриб нима топдинг?

2006 йил

Ўзбек боласи

Эй шу юртнинг Алп боласи
қадинг кўрсат.

Осмонларга учмоқликка
ҳадинг кўрсат.

Сарҳадингдан ҳатто
соя ўтолмасин,

Эл қадрлаб,
Ўзингнинг ҳам
қадринг кўрсат.

Баланд мағрур тоғларимнинг жоласисан,
Ўзингдек бўл, Сен ўзбекнинг боласисан.

Болам дейди,
Ўзбегимнинг оналари,
Боласига тойчок бўлар

Элга таъзим қилиб, элдан таъзим олиб,
Хондайин даврон сурмаган ўзбек эмас.

Ўзбек-ўзбек бўлармиди тўйларисиз,
Карнай-сурнай, чилдирмасин куйларисиз,
Элимга ош бераман деб, тонгни кутиб,
Қуёшдан олдин турмаган ўзбек эмас.

Боласига борлиғини берган элим,
Болам-болам дея яшаб юрган элим.
Ким бўлса ҳам борлигингча севсин сени,
Борингча яхши кўрмаган ўзбек эмас.

2006 йил

Бизни халқ

(«Бизни халқ» – Чўлпонга ўхшатма)

Илму урфон нурларига бўлди ошно бизни халқ,
Маърифатнинг дурларига бўлди ошно бизни халқ.

Ҳам адаб дарси билан бу кенг жаҳонга дарс бериб,
Хурриятнинг хурларига бўлди ошно бизни халқ.

То тириклик сахнасинин, қабр қадар илм истади,
Тарикатнинг гулларига бўлди ошно бизни халқ.

Ўз тилин бошга қўйиб, ўзга тилни қадр этиб,
Эзгуликнинг тилларига бўлди ошно бизни халқ.

То қуёш овоз бошин Шарқдан кўтаргай уйғониб,
Осимоннинг йўлларига бўлди ошно бизни халқ.

Ҳар томон кўприк солинди, дилга дилларни улаб,
Бир-бирининг дилларига бўлди ошно бизни халқ.

Тўй қилиб эл чорламаса, эли эл бўлгаймудир,
Тангиликнинг тўйларига бўлди ошно бизни халқ.

Пахтаси ҳам пилласи, ўз тилласи ўзи учун,
Орзуси, ўз ўйларига бўлди ошно бизни халк.

Ҳар тараф чойхоналар, оталар кўнглин олур,
Мадраса масжидларига бўлди ошно бизни халк.

Токи дунё бор экан, ўзбек деган халк бўлгувси,
Сўзида собитларига бўлди ошно бизни халк.

2006 йил

Ўзбекистон

Ўзбекистон яхши кўраман,
Ҳам чўлинг ҳам чаманзорларинг.
Ок булутдек пахтазорларинг,
Шовуллаган буғдойзорларинг.
Сени яхши кўраман Ватан.

Баҳорларинг севаман яна,
Менга азиз яшил боғларинг,
Юрагимга якин онамдек,
Осмон билан туташ тоғларинг.
Сени яхши кўраман Ватан.

Бармоқ қўйсам булок кўз очгай,
Адирларинг ишқдан сўз очгай.
Ҳар тонг салом бериб, жилмайиб,
Офтобинг келиндек юз очгай.
Сени яхши кўраман Ватан.

Майсаларинг синглимдек майин,
Шамолларинг эрка, мулойим.
Ўзбекистон, эй жаннатий юрт,
Бошимда бўл, омон бўл доим.
Сени яхши кўраман ватан.

2006 йил

Даъват

Аҳли одамият! Ватандек қалқинг,
Ва жонни берингиз унинг ёдига.
Ватан тупроғини тиз чўкиб ўпинг,
Қаддингизни ростланг, Ватан олдида.

Бу шундай, жонларга берилмас хилқат,
Унингдек азиз йўқ инсон зотига.
Агар тупроқларга қоришсангиз ҳам,
Рухингизни тикланг, Ватан олдида.

Биродар миллатнинг жон томирисиз,
Меҳрингизни сотманг гуллар тотига.
Ватан байроғини юракка қаданг,
Байрокни кўтаринг, миллат олдида.

Тоғлардек юксалинг, Ватан чорласа,
Боболар ўтдилар эрк деб ғамдийда.
Бағрингизга босинг Ватан сўзини,
Оёққа қалқингиз, Ватан олдида.

1999 йил

* * *

Гарчи йўлларимга девор урдилар.
Мен бу деворларни йиққайман Ватан.
Қаерда бўлсам ҳам, қаён бўлсам ҳам,
Бир куни пойингга чўққайман Ватан.

Гарчи мунисингман, мунгли қизингман.
Сув бўлиб ўпарман қирғоқларингни.
Агар чоҳларига ташласалар ҳам,
Уфққа қадагайман байроқларингни.

Қуш бўлдим, осмонинг узра қўн учдим,
Гарчи озор кўрдим калхатларингдан.
Ўксидим жонимга тиглар ботса ҳам,
Кўнгил узолмадим сарҳадларингдан.

Фақат мен кечикдим, сен кечир Ватан,
Етиб келолмадим сабоқларингга.
Фақат номинг сотиб кўкка чиксалар,
Термилиб йиғладим тупроқларингга.

Ватан!
Сарғайиблар яшадим сен деб,
Менам бу дунёнинг гулхонасинда.
Бир кун жон бергайман кўксим чангаллаб,
Сенинг юрагингни останасинда.
Бир куни пойингга чўккайман Ватан.

1999 йил

Ватан ўғлони

*(Андижон воқеаларида
ҳалок бўлган II даражали
«Шон-шараф» ордени соҳиби
Баҳром Жўраев хотирасига)*

Юртни кўрғон бўлиб асраган ўғлон,
Ватанни орим деб сақлаган ўғлон,
Сен ўзинг ёв енгмас кўрғонсан кўрғон,
Ватан кўрғонига дарз етмагайдир.

Сен эй Алпомишдан сабоқлар олган,
Широкдан кош олган, кабоқлар олган,
Соҳибкиронимдан садоқлар олган,
Сен каби кўрғондан ўк ўтмагайдир.

Ёвларни қўймадинг ота маконга,
Гарчи юрак-бағринг тўлди армонга,
Шундок жаннатмакон Ўзбекистонга,
Ким айтар, ғанимлар кўз тутмагайдир.

Баҳром деб исмингдан айланар онанг,
Жони йўк жисмингдан айланар онанг,
Сени жаннатларда кўрмагунча то,
Онанг қонлар ютар, сув ютмагайдир.

Сен юртни ёвлардан асрар кўрғонсан
Халқини оридек сақлар кўрғонсан,
Сен энди Ватанга азиз ўғлонсан,
Ватан ўғлонини унутмагайдир.

2005 йил

Тўйхат

Ёстик қилиб сен бошингга қўйиб олдинг,
Тўнларингга солиб уни кийиб олдинг,
Саратоннинг офтобида куйиб олдинг,
Пахтаг сенинг ризку рўзинг бўлди халким.

Дуо қилдим: Бевақт ёмғир ёғмасин деб,
Кўрсатмасин табиат бир нағмасин деб,
Омадлари чап томонга оғмасин деб,
Дилимга бир хавотирлар келди халким.

Сен пахтагани болангдайин авайладинг,
Кўксингдаги нолангдайин авайладинг,
Худдики жон толангдайин авайладинг,
Гарчи чаноқ қўлларингни тилди халким.

Бободехкон қўли кадоқ меҳнатидан,
Умидвордир Худойимнинг раҳматидан,
Шу пахтакор аёлларнинг захматидан,
Бугун пахта хирмонларинг тўлди халким.

Мен жайдари қизингдирман дала кезган,
Пахталаринг ўсса кўриб кўнгли ўсган,
Олдий дехкон қизиман лек, бир шёър ёзсам,
Ўзбек деган элу элат билди халқим.

Айтадилар дуо билан эл кўқарар,
Тупрок дуо қилсагина гул кўқарар,
Тупроғингга қўйса ҳатто қўл кўқарар,
Шукр, бугун бахт куёшинг кулди халқим.

Юзинг ёруғ, зафар қучдинг шонлар билан,
Фахрлансанг арзийди бу онлар билан,
Қутлагайман сени ёруғ тонглар билан,
Бу ёғи тўй, хайит, байрам энди халқим.

2006 йил

Кутловнома

Пахтакорим Ўзбекистон етиб келди,
Манзилига елкасида юклар билан.
Тинмай заҳмат чеккан бободехконимнинг
Хирмонлари туташибдир кўклар билан.
Оппок пахтакарвонлари кутлуғ бўлсин,
Озод элнинг хирмонлари кутлуғ бўлсин.

Энди элга байрам, хайит, тўй ярашар,
Кўчаларин тўлдиргали куй ярашар,
Хув тоғлари кадар баланд бўй ярашар,
Оби нону ширмонлари кутлуғ бўлсин,
Озод элнинг хирмонлари кутлуғ бўлсин.

Бободехкон пахта деб жон бериб олар,
Ризку рўзи — пахтасини териб олар,
Хирмон тўлса кўкрагини кериб олар,
Келар даври давронлари кутлуғ бўлсин.
Озод элнинг хирмонлари кутлуғ бўлсин.

Пахта билан эгизлиги ростдир унинг,
Пахтадайин кўнгиллари оқдир унинг,
Шод-хуррамдир хирмонлари тўлган куни,
Пахтазорда жавлонлари кутлуғ бўлсин,
Озод элнинг хирмонлари кутлуғ бўлсин.

Она халқим, бу кунлар бир саодатдир,
Элбошининг дуолари башоратдир,
Сен пахтагни Худойимдан сўраб олдинг,
Эгатда минг эгилганинг ибодатдир.
Юртнинг марду майдонлари кутлуғ бўлсин,
Озод элнинг хирмонлари кутлуғ бўлсин.

2006 йил

**Курашлар юртиман.
Қарши шахрининг 2700 йиллигига бағишлаб**

* * *

Еркўрғон шеъри

Она ердек улуғландим, Еркўрғон бўлдим.
Тангри кўкдай улуғлай деб бу шариф зотни.
Осмоний рух бериб яна шарафлай дея,
Хоксор ердан яратмишдур одамизодни.

Анахита сувлар тутди жасур жангчимга,
Аждаҳонинг комида мен минг йиллар турдим.
Улуғ Широқ, Тўмарису Спитаменнинг,
Озодлик деб туғлар тутиб юрганин кўрдим.

Сўнг Искандар келди килич совутлар билан,
Рўйи дунни тутди мағрур овозаларим.
Эх Рахшона, гўзал малак, маликам менинг,
Фақат севги очган менинг дарвозаларим.

Оташпараст бўлди халқим, ўтга сиғинди,
Чингиз келди қирай деб бу ўтпарастларни.
Еркўрғону Нахшабни у яксон қилди, лек,
У ҳам енга олмади бу юртпарастларни.

* * *

Насафнинг шеъри

Насаф бўлдим, нафасимдан хурлик яралди,
Тарикат ва ҳақиқатнинг эшиги бўлдим.
Дунё шоҳи бўлар мени эгаллаган зот,
Мен ўн аср сўфийларнинг бешиги бўлдим.

Кейин Темур Соҳибқирон — адолат туғи.
Озод қилди мазлумликдан ғариб қулларни.

У биларди бағрим билан туташганини,
Дунёнинг тўрт томонидан келар йўлларни.

Оқсаройни оқ булутдан тиклади Темур,
Авлодларга аждодларнинг қолсин ёди деб.
Сўнг Одина масжидини бунёд айлади,
Менинг озод халқимнинг зўр эътиқоди деб.

• • •

Қаршининг шеъри

Доим эрк деб курашилди менинг бағримда,
Бугун эрkning суруридан мағрурдир бошим.
Тўрт томоним гуллатди у шариф, улуғ зот,
Мен Қаршиман икки мингу етти юз ёшим.

Бугун озод халқим билан фаровонликда,
Манглайда бахт куёши қулган Қаршиман.
Курашларда ғолиб бўлиб мағрур эл билан,
Икки мингу етти юзга тўлган Қаршиман.

2.

•Ерқўрғон

Азал-абад бағрига бахт яширинган замин,
Широк мени фидо бўлиб ёвга бермаган.
Ёвнинг бошин қонга солган Тўмарис қизим,
Ерқўрғонман, дунё мендек қўрғон кўрмаган.

Бағримда не курашлару, зафарлар кўрдим,
Ботирларга алла айтдим ва айтдим ўлан.
Тангри ердан яратмишдур мени ҳам, не бахт,
Эгиздурман азал-азал одамзод билан.

•Нахшаб, Насаф

Мен 10 аср Сўфийларга таълимот бердим,
Илохий нур булоғига айланди бағрим.
Насафийлар нафасидан тозарди дунё,
Мен Насафман азал-азал букюклар шаҳри.

Элатимни ва ёдимни улуғлай дея,
Оксарою Одинани тиклади Темур.
Минг йилларки менинг пойим зиёрати деб,
Дунёнинг тўрт томонидан одамлар келур.

•Қарши

Тангри азиз қилган шаҳар хор бўлмас экан.
Яна мени улуғлади бир муқаррам зот.
Мен Қаршиман, хурриятнинг тўйларин кўрган,
Озодликнинг суруридан ободман обод.

Бу жафокаш бағрим аро не-не шоҳларнинг,
Искандару Дороларни тири қадалмиш.
Адолатсиз ҳукмларга, ёвга қаршиман,
Балки шундан менинг номим Қарши аталмиш.

Ғаним келса бошин эгмас халқим бор менинг.
Не шоҳларни мафтун этган менинг жамолим.
Шукр бугун бағрим аро эсмоқда фақат,
Озодлигу ҳақиқатнинг эркин шамоли.

2006 йил

**БОЛАЛИГИМ — МОВИЙ
ОСМОНИМ**

Болалик ва мен

Тупрок кўча, чангиган йўллар,
Беда хиди анкиган дала.
Китобини кўксига босиб,
Сигир бокиб юрган киз бола.

Қайтмайдими она у кунлар?

Қуёш билан бирга югуриб,
Тунда ойни кўриган соқчи.
Китобини кўксига босиб,
Ухлаб ётган қовун кўрикчи.

Қайтмайдими ота у кунлар?

Укасини опичлаб олиб,
Тупрокларда колдириб изча.
Китобини кўксига босиб,
Пахтазорга йўл олган кизча.

Қайтмайдими ука у кунлар?

Шаршарадек шарақлаб кулган.
Варраклари қилганда парвоз.
Ўжарлиги тутганда дўстнинг,
Тумшуғига туширган шоввоз.

Қайтмайдими дўстим у кунлар?

Улғаймоқни ёлвориб сўраб,
Худони тинч қўймаган мудом.
Катта бўлиш ёмонлигини,
Энди англаб йиғлаган одам —
Мен!!!

Қайтмайдими Тангрим у кунлар?

2006 йил

Қаерларда қолдинг?

Оёқ яланг чанг кўчалардан,
Болаликдан кетиб қўйибман.
Ёраб, ўзим билибми билмай,
Ўн саккизга етиб қўйибман.

Беғубор ишқ, беғубор кўнгил,
Яшар эдим дунёни суйиб.
Ўжарлигим, бебош шўхлигим,
Ортда қолди юраги куйиб.

Бугун барча ёзувлар ўчган,
Кўзларимда шўхлик эмас, ёш.
«Севаман» деб хат ёз бир яна,
Қаерларда қолдинг, синфдош?

Кунлар мени чархпалак қилди,
Юрак оқиб кетди-ку куйлаб.
Нега мени юткизиб қўйдинг,
«Оқ теракми, кўк терак» ўйнаб?

Шунчасидан кечиб топганим,
Чорлаганим чўкканимча тиз.
Тамом, мени ҳеч кимга берма,
Мен кашф қилган дунё ўн саккиз.

1996 йил

Фарзона, Ноила, Шаҳинанинг шеъри

Биз Фарзона Ноила,
Жуда бахтли оила.
Бизларга йўқ таҳлика,
Шаҳинамиз – малика.
Аяжонимиз Барно,
Донолардан ҳам доно.
Бобожонимиз яхши,
Бизнинг ақл конимиз.

Куёшдек меҳри иссик,
Рисол энажонимиз.
Энг катта аммамизнинг,
Парилардек ҳусни бор.
Кичигининг ишлари,
Ростдан кўпдир, эҳтимол.
Бир йилда бир келмайди.
Бизнинг кичик аммамиз.
Ўзинимас совғасини,
Қутамизда ҳаммамиз.
Худога шукр бизда,
Бордир икки амаки.
Икковиям ақлли,
Ҳеч чекмайди тамаки.
Бизчи биз гўзал қизлар,
Осмонларни кўзлаймиз.
Энг муҳими эркатой
Дадамиздан сўзлаймиз.
Энамиз эркатойи,
Қишлоқнинг Жамшидбойи.
Эркалатиб бизларни,
Шоколад берар доим.
Биздек ақлли доно,
Қизларини билмайди,
Ўтирволиб Худодан,
Фақат ўғил сўрайди.
Шунда ҳам дадамизга,
Индамаймиз биз кулиб,
Кўрсатамиз кўзига,
Ўн ўғилдан зўр бўлиб.
«Хола-хола»лар ўйнаб,
Кўнглимизни хушлаймиз.
Бизлар учта малика,
Тахтимиздан тушмайиз.

2006 йил

«Бир кунгина дунёни болаларга берайлик»

Нозим Хикмат

Болалар қалбини бир кун кезсангиз,
Саволлар кийнамас нега, не учун?
Хаволарда оғир қайғу сезсангиз,
«Болаларга беринг дунёни бир кун».

Ерда ер шарини ўйнаб юрсинлар,
Тинчлик қўшиқларин куйлаб юрсинлар,
Байраму тўйларда тўйлаб юрсинлар,
Болаларга беринг дунёни бир кун.

Қўлларидан тутиб айикчаларни,
Сувларга оқизсин қайикчаларни,
Белларига боғлаб қийикчаларни,
Болаларга беринг дунёни бир кун.

Уларга дўст бўлсин тоғда охулар,
Эртаклардан чиқиб келсин сахийлар,
Босмасин десангиз юртни ёғийлар
Болаларга беринг дунёни бир кун.

Юртга барокатлар тилаб беради,
Мангу фароғатлар тилаб беради,
Сизга саодатлар сўраб беради,
Болаларга беринг дунёни бир кун.

Боласиз дунёлар рўёдир рўё,
Қалбингизда сайрар булбулигуё,
Гўдак нафасидек тозарсин Дунё,
Болаларга беринг дунёни бир кун.

2004 йил

Беғубор кулгилар

Онаси кўлларига узун чўпон таёқ тутқазиб, уни дарё бўйидаги кўм-кўк яйловга олиб бориб қўйди. Сигирларини силаб-сийнаб ўтлатди, эчкиларини янтоқзорга олиб борди. Ўзи эса дарё бўйидаги кумлоққа чўпон таёғи билан шеърлар ёзиб ўтирди. Дарёнинг суви кирғоққа бош уриб, кумлоқни юварди, бироқ унинг шеърларини юволмасди, учуриб ҳам кетмасди. У бундан хурсанд бўлар, яна шеърлар ёзарди.

Бир пайт қарасаки, сигири дарёни кечиб нариги кирғоққа интиляпти. Дарёнинг суви оз бўлса ҳам уни ваҳима чулғаб олди. Сигири оқиб кетса-я. Ахир ўша сигири касал бўлиб қолганда онаси «болаларимни ризқини қийма, Худойим» деб йиғлаганди-ку. Ўзи унинг онаси шунақа содда, сигири учун ҳам йиғлайди...

Сигири қанча кирғоққа интилмасин барибир чика олмай қолди. У бирдан чинқириб «Одамлар ёрдам беринглар, сигирим оқиб кетяпти» деб бақириб йиғлай бошлади.

Шунда бирдан пахтазор томондан баралла кулги эшитилди. Пахтазорда ишлаётган қизлар унинг устидан кулишарди, у эса йиғларди. Онасининг «болаларимни ризқини қийма» деган сўзлари унинг миясида тинмай айланарди.

Болалик биринчи бор ўтпнчлар устидан ҳам кулиш мумкинлигини кўриб хайратланиб қолди. Чунки унинг учун ўша дақиқаларда ўша ҳолат ғамли эди, мудҳиш эди.

Бугун у улғайган. Содда ва беғубор юрагига эҳтимол гардлар ҳам қўнғандир. Энди у хар гал ўша далаларга борса, бир дала кулгининг овозини эшитади. Пахтазорга айланиб кетган яйловлардан ҳайқириб келаётган кулгилар бугунги кулгилар олдида анча беғараз эканини аytлайди.

Унинг бугунги ҳаётидаги кулгиларга исм қўйиб ҳам бўлмайди. Истехзоли, таънали... У бугун кулгиларни, истехзоли кулгиларнинг овозини босиб кетадиган беғубор кулгиларни соғинган, жудаям соғинган.

Кетсак Ватанларга қайтамыз, кетсак гаму кувончларга қайтамыз, кетсак севгиларга, севиклиларга қайтамыз.

Бирок бу дунёда қайтиб бўлмас битта Ватан бор. Унинг осмонлари оппоқ, беғубор, яйловлари ям-яшил. Унинг мактаб кўнғироғи янглиғ соғинтирувчи жарангдор овози бор.

Сен ана шу дунёда оқ кабутардек учиб юрардинг. Хаёлингнинг либослари ҳам оқ эди, дунёларинг ҳам оқ эди. Онанг мактабингга кузатаркан ортингдан меҳр билан караб коларди. Сен барибир мактабдан кочиб келардинг, токи ўша мактабдаги болакайни яхши кўриб қолмагунингча дарслардан кочиб келаварардинг. Факат ўша болакай сени мактабга, хаётга боғлади. Отанг туллари узун-узун эртақлар айтиб берарди. Эртақларга ишонардинг, умринг эртақлардагидек бўлади деб ишонардинг. Ўша эртақлар юртида яхши одамлар қанчалар кўп эди-я?

Тупрок кўчаларда қолиб кетган, изига қайтиб бўлмас йўл — болаликни соғинмай бўладими? Сенинг севгиларинг ўзгача эди. Сен энг меҳрга зор юрак эдинг, қўлларингдан тутган ўқитувчингни яхши кўрардинг, ўша меҳр ҳақи-ҳурмати унинг ўғилчасини ҳам севардинг. У сенинг рўмолингни олиб кочиб кетарди, сен эса хечам хафа бўлмасдинг, балки севинар эдинг. Хар тонг ариқ бўйида ўтириб рўмолингни кутардинг. Гуё эртақлардагидек рўмолинг ариқдан оқиб келадигандек. Бу ҳолат сенинг одамзодга ва хаётга бўлган илк севгининг ифодаси эди.

Ногоҳ бир тонг отди. Ёнингда ухлаб ётган кўғирчоқинг ҳам, хайратдай ёниқ болалигинг ҳам йўқ эди. Ўша кундан буён сен яйловларда, ариқ бўйларида ўзингни кутасан, болаликни кутасан.

Рўмолимдек харир болалигим, ариқларда оқиб кетган болалигим, мактаб кўнғироқларида жаранглаб колганим, яшил яйловларда адашиб колганим! Сени соғиняпман.

Мактабда жаранглаган сўнгги кўнғироқ овози мактаб йўлақларида кечган хотираларни эсга солади. Неча кундирки кўнглимда кўнғироқ овози янграётибди.

Кетсак юракларга қайтамыз, маконларга, манзилларга, қайтамыз. Бирок болаликка қайта олмаймиз, қайтолмаймиз.

1996 йил

Умид

Биламан бир кун келиб,
Рухим оппок бўлгайдур.
Билмам қирк йилдан кейин,
Ҳолим қандоқ бўлгайдур.

Хазон бўлди гулларим,
Хазон бўлди йилларим.
Бу хазонлар қайтадан
Қачон япроқ бўлгайдур.

Гулдан яралгандим-ку,
Нурдан яралгандим-ку,
Нахот оппок қўлларим,
Қаро тупроқ бўлгайдур.

Гох ғамларга тўларман,
Ай, не бўлсам бўларман.
Не бўлсам ҳам сўзларим
Элга байроқ бўлгайдур!

2004 йил

Кеча ва бугун

Ўйлар эдим: ҳаёт бизни сийлайди деб,
Биз куйлаган қўшиқларни куйлайди деб.
Бугун бўм-бўш юрагимни сийлаяпман,
Ҳаёт қандай айтса, шундай куйлаяпман.

Ўйлар эдим: сўнмас менинг ғурурларим,
Кўксимдаги хайратларим, сурурларим,
Бугун қолдим икки ўтнинг озорида.
Йиғлаяпман ғуруримнинг мозорида.

Ўйлар эдим: дўстларим бор дил чоғ этар,
Йўлимдаги чоҳларимдан огоҳ этар,
Ёраб, бугун бу ўйинда ўзиб чиқдим.
Дўстим ташлаб кетган чоҳдан ўзим чиқдим.

Ўйлар эдим: севган ёрим ташлаб кетмас!
Жондай севар, кўзларимни ёшлаб кетмас!

Ўйлар эдим: мен деб ундай адо йўқдир,
Бугун ундан садо йўқдир, сало йўқдир!

Ўйлар эдим: тоғдек баланд яшайман деб,
Қирчаларга қандоқ назар ташлайман деб.
Тоғдек чўкдим, нелар ларза солди менга?
Бугун тоғлар, қирдек бўлиб қолди менга.

Дунё экан тоғларингни қир қилгувчи!
Дунё экан осмонларинг ер қилгувчи!
Келишмадим тоши ёлғон савдо билан,
Она-бола бўлолмадим дунё билан!

Дунё экан... Дунё экан... Ай дунё-я...

2003 йил

Онам билан кўзим суҳбати

- Бошимдан қор эрмади, онажон!
- Куйма, сенга қуёш бераман, болам!
- Кўзимдан ёш армади, онажон!
- Сен чидайсан, бардош бераман, болам!
- Она, менинг оёғимдан чалдилар.
- Дунёси — шу менам куяман, болам!
- Нима қилай, юрагимда қасос бор?
- Мен Танграмга айтиб бераман, болам!
- Бу бўхтонлар ичра қандоқ яшайман?
- Сен шоирсан, сени биламан болам!
- Она, ёмон санчияпти юрагим...
- Йўқ-йўқ...

Энди нима қиламан, болам!!!

2000 йил

Хиёнат

Момо Ҳаво, мени кечиринг!
Юзингизга оёқ босдим мен.
Сочларимни қиркиб осдим мен
Дор бўлмади, барибир, улар...

Жахон Отин, мени кечиринг!
Тузингизни тузлик демадим.
Бу гумбаздан чиқиб кетдим мен,
Пардаларни тортдим юзимдан...

Сиз кечиринг, Тўмарис момо!
Қон лим мешга ғаним бошинмас,
Бошин тикдим ўз дўстларимнинг.
Мендан олинг қиличингизни...

2002 йил

Муножот

Минг йил тузганимни барбод айларсан,
Минг йил бузганимни обод айларсан.
Қандоқ қиёмат бу, қонлар бузилди,
Ҳар лаҳза айларсан бот-бот айларсан.
Гох мани ғам билан мустарин айлаб,
Ғаниму касларни дилшод айларсан.
Шукрким, Хонимлар қавмига қўшдинг,
Ахир не бандангни безот айларсан.
То бунёд бўлдимки занжир тўқийман,
Қачон бу қулликдан озод айларсан?
Умидлар этарга изн бер, Тангрим,
Минг дод этганимда бир ёд айларсан.

2001 йил

Бахшининг айтгани

Ёзга, қишга кўникади одамзод,
Ҳар не ишга кўникади одамзод.
Садафдек оқ тишлари ташлаб кетса,
Темир тишга кўникади одамзод.

Йўққа-камга кўникади одамзод,
Ҳар не дамга кўникади одамзод.
Гуриллаган қувончи ташлаб кетса,
Ҳатто ғамга кўникади одамзод.

Тахтин олсанг кўникади одамзод,
Бахтин олсанг кўникади одамзод.
Суяқларин битта-битта синдириб,
Шахдин олсанг кўникади одамзод.

Солганига кўникади одамзод,
Олганига кўникади одамзод.
Фақатгина ... фақатгина
Боласи ўлмаса бас,
Қолганига кўникади одамзод.

2002 йил

Холос

Кимман ўзи, билмайман ўзим,
Балки оддий инсонман холос.
Шу борлигим, шу хорлигимда,
Ҳақсизликка исёнман холос.

Балки бекор, куйиб-ёнганим.
Кимга оғиб, кимдан тонганим.
Минг алдайди бир ишонганим.
Гох нолон, гох шодонман холос.

Ғанимларим у деб кўрдилар,
Дўст ёрларим бу деб кўрдилар,
Билмасларки, икки ўт ичра,
Саргардону сарсонман холос.

Кимлар бўлди масту мастоним,
Унинг васли бўлди армоним,
Орзуларим менинг карвоним,
Манзил билмас сарбонман холос.

Севганимнинг зоти асли шер,
Шерлар хар дам озодликни дер,
Ҳақнинг нури тушган парча ер,
Мардлар тушган майдонман, холос.

Дил забт этмоқ — умрим мазмуни,
Тақдир дерлар бундай мавзуни,
Худойимнинг маюс, маҳзуни —
Бир шоири давронман холос.

2006 йил

Ватан ва остона

Ассалому алайкум! Эй мовий осмон,
Сен менинг муқаддас бешигим Ватан.
Мени порлоқ кунлар чорлаган замон,
Дунёга очилган эшигим — Ватан.
Сен менга азизсан она сутидек,
Гўдаклик йиғимга гувоҳ бўлганим.

Илк бор кадамимни қутлаб, қувониб,
Севгим сирларидан огох бўлганим.
Юрт кезиб соғинсам тупрок гардини.
Соғинчимдан кўзи ёшланган Ватан.
Менинг юрагимга тутшиб йўли,
Менинг остонамдан бошланган Ватан.
Илк бор айтган сўзим дунёга келиб,
Йўлларга қузатган Ўзбекистоним.
Қуёшдек нур сочиб, жилмайиб, кулиб,
Қўлларин узатган Ўзбекистоним.
Онамсан, отамсан, неки улуғ бор,
Сенинг номинг билан айтилар Ватан..
Бу дунёга келиб Сенга келинар
Ва бир куни Сенга қайтилар Ватан.
Менинг илк саломим алик олганим,
Илк бор кадамимни қутлаган макон.
Севги изхоримдан энтиккан юрак,
Менинг муқаддасим, эй Ўзбекистон.

2006 йил

Ибодат

*Бу ишқ даштидур,
саргузашти жон офатларидандир.
Алишер Навоий*

1

На осийман, итоатдин адашдим ман,
На гумроҳман, бор тоатдин адашдим ман.
Нега кўрдим, нега кирдинг юрагимга
Сани кўриб-ибодатдин адашдим ман.

2

Минг бор Лайли бўлай, Мажнун бўлмассан,
Бошдин оёқ куяй, мамнун бўлмассан.
Гулжамол ўлади! Сен гар айрилсанг,
Харгиз Гулжамолдек махзун бўлмассан.

3

Мандин кетма! Кетсанг холим хароб этгум,
Сенинг-чун ҳам Тангримга ман жавоб этгум.

Мани туфрок этиб сочсин ер юзига,
Хар заррангни топиб ўзим тавоф этгум.

4

Мандин кет! Хазондай абгорлигим бор,
Ташлаб кет! Гар сенга озорлигим бор.
Куймасман! Сен менинг бир хорлигимсан,
Чидайман! Олдимда минг хорлигим бор.

5

Хар жўям у ножўям ўзимдадур,
Кофириму хожиям ўзимдадур.
Мен борурман қисматимга тик бокиб,
Хар укубат, фожиам ўзимдадур.

6

Ёр эдим бошдин-оёк, ёрлигим англатдилар,
Хорсан деб ҳар кеча хорлигим англатдилар.
То абад йўқлик аро бор этар Тангрим мани,
Минг шукр! «Йўксан» дебон
борлигим англатдилар.

7

Менга бу йўл имтиҳон бошдин-оёк,
Вожабким, интиком бошдин-оёк.
Бир яшай деб бош кўтардим, Ёрабо,
Интихо бу, интихом бошдин-оёк.

8

Эй сен, нафратингдин нафратим бунёд,
Харгиз шафқатингдин шафқатим бунёд.
Қаъбаи кўнглимга тоат айлагил,
Билки, тоатингдин тоатим бунёд.

9

Савдоларим, адоларим сеҳрингдандур,
Хатоларим, атоларим меҳрингдандур.
Исмимга минг имзо чекмиш бандаларинг,
Булар бари санинг битта муҳрингдандур!

10

Кўзингни оч! Сандин кўзин юмарлар бор,
Кўксингга бок! Тангри берган туморлар бор.
Ишон! Қанча чоҳ қазсалар йўлларингда,
Ўша йўлда шу чоҳларни кўмарлар бор.

11

Эй сен! Кўзларингму жонни бож этди,
Кўзинг деб жон надур, дилхирож этди.
Ўздин йўқолгани ўзимга аён,
Йўқотмишларимдин Тангрим тож этди.

12

Билсам, ўзимдайин абгор экансан,
Ўзимдай ўзингдан безор экансан.
Сендан табибим деб даво истовдим,
Эй-й, бемор экансан, бемор экансан!

13

Мен зорман! Зорингни топсанг ўлмасман,
Бошимни қиличда чопсанг ўлмасман.
Энг сўнгни нафасда сени чорласам,
Келиб кўзларимни ёпсанг... ўлмасман!

14

Бунёд эмас эдим, борлигим билдинг,
Оловга отдилар, хорлигим билдинг.
Қиёматлар ўтди... Кўз очдим, Ёраб,
Қиёматдан сўнг ҳам яна сен келдинг.

15

Бул ишқ санамларга...
Анда маним на ҳаддим бор,
Фалак, санга на фарёдим, на додим бор.
Ҳар непики, вақт ҳукми қатл этгай,
На ёдингиз қолгай ул дам, на ёдим бор.

22

Тонгги насимлардек елсак бўларми,
Эй шамим! Парвона бўлсак бўларми.
Сиздан бир кадарлар етди бу дилга
Энди маъюс-маъюс ўлсак бўларми?

23

— Тангрим, — дедим, — ҳар нениким ижобат эт!
Тангрим айтди:
— Ҳар не айтсам итоат эт.
Мангу обод бўлай десанг оёкка тур,
Кеча-кундуз дарахтлардек ибодат эт!

24

Ё раббимо, тиловатни хато қилма
Садо келди: «Саловатни хато қилма!»
Кўнглимга бир нурлар тушди: манам покман!
Тангрим, шу бир ҳаловатни хато қилма!

25

«Кўнглингизни меҳробларга ёринглар», де,
«Гулжамол — хок, унга ишқни қоринглар», де.
Тангрим, покла, тупроқлардай покла мени,
«Мендан кейин Гулжамолга боринглар», де.

26

Мен ўқиндим: манглайимда ёрлиғим йўқ,
На барбодлиғ, ўзим бору борлиғим йўқ.
Тангрим айтди: «Сен бандамсан, қаддингни тут,
Ўзин бунёд этмаганга ёрлиғим йўқ».

27

Билмам, маним қандоқ хислатларим бор,
Анжуманлар аро хилватларим бор.
Мани кўрмоқ эсанг онамга боққил,
Унда маъюс-маъюс сувратларим бор.

1999 йил

МУНДАРИЖА

Шеър кувончи — Шукрулло.	
Ўзбекистон халқ шоири	3

1. ФАҚАТ СЕВГИ ҲАҚИДА

Азиз китобхон	6
Муҳаббатнинг шарти	9
Эртак	9
Рашк касали	10
Сен келган кун	11
Қадри тугаган севги	12
Мен ва сен	13
Бир қадам	13
Орзу	14
Дугонамга хат	15
«Интиқомми...»	15
Қачондир	16
Адашган меҳр	17
«Эй кўнгил...»	18
Менсиз	19
Сўнгги сўз	19
«Мен бир кун...»	20
«Куярмиш курган кўнгил...»	20
«Сан ўзинг...»	21
Меҳрибон жаллодим	22
Мени кечир	23
Эътироф	24
Сизга	25
«Яхши бўлди...»	25
Қаҳратон	26
Ёмғирли кун	27
Бахт дастхати	28
Дуо	30
Видо	30
«Қаҳратондай...»	31
Арзи ҳол	32
Ўзим	33

Изхор	33
«Томиримда гул оқади...»	34
Мунчокларим	35
Ошиқ хаёли	35
«Севги изхорларин...»	36
Мактуб	36
«Дило кетдик...»	37
«Нестай ёрим...»	38
«Ишки жонимдан ўтганнинг...»	38
Иқрор	39
Сарик гуллар	40
Турналар йўли	40
Қаровсиз ишқ	41
Хазончехра	42
«Харгиз исмимни...»	43
«Умри давонимда...»	44
«Бир ёр топсақ эди...»	44
Кузги гул	45
Хавотир	45
«Ахир нега...»	46
Шафқат фасли	46
Чорлов фасли	47
Видо фасли	48

2. ЮРАГИМ ТҒМОНЛАРДА

Муножот	50
Исён ва итоат	51
Яхшиси	51
Йўқ	52
Сўров	53
«Мен дунёга...»	54
Йиллардирки	55
Энди	56
Эй Худойим	56
Мен	57
Баходир Йўлдош	58
Сухандон аёл таърифи	59
Чин дўстимга	59
«Дўстим кетди...»	60
Самарқанд ва Қўқон	60
Бевафо дўст	61
Ёлғиз	62
Амалдорга	63
Ҳазил шеър	63
Тавба	64
Савол-жавоб	65

Қарз	65
Ника Турбина	65
Юрагим хақида	66

3. МЕНИНГ ИККИ ҚЎРҒОНИМ

Дахшатли ҳақиқат	68
Таскин	68
Илтижо	69
Хайкал	70
Шоирнинг онаси	71
Ота дуоси	73
Икки қўрғон	74

4. ВАТАН ДЕЯ ЮКСАЛАР РУҲИМ

«Ота, шеър азоби...»	76
Келинчак орзуси	76
Қишлоқ аёлларига	77
Ўзбекистон мадҳи	78
Омон бўлсин	79
Ўзбек эли	80
Ўзга юртда юрган бола	81
Ўзбек боласи	81
Ўзбекнинг ўзи	82
Бизни халқ	83
Ўзбекистон	84
Даъват	85
«Гарчи йўлларимга...»	85
Ватан ўғлони	86
Тўйхат	87
Қутловнома	88
Курашлар юртиман	90

5. БОДАЛИКНИНГ МОВИЙ ОСМОНИ

Болалик ва мен	94
Қаерларда қолдинг...	95
Фарзона, Нойла, Шаҳишанинг шеъри	95
«Болаларга беринг дунёни...»	97
Беғубор кулгилар	98
Умид	100
Кеча ва бугун	100
Онам билан кўзим суҳбати	101
Хиёнат	101
Муножот	102
Бахшининг айтгани	102
Холос	103
Ватан ва остона	103
Ибодат (<i>туркум</i>)	104

ГУЛЖАМОЛ АСҚАРОВА

УЙФОТУВЧИ АЛЛА

(Шеърлар)

«Шарқ» нашриёт-матбаа
акциядорлик компанияси
Бош тахририяти
Тошкент — 2007

Мухаррир *М. Сапаров*

Рассом *Г. Султонова*

Бадий мухаррир *А. Мусахўжаев*

Техник мухаррирлар: *Д. Габдрахманова, Р. Бобохонова*

Мусаххихлар: *И. Охунжонова, А. Зокиров*

Сахифаловчи *Л. Бацева*

Босишга рухсат этилди 17.02.2007 йил. Бичими 84x108¹/₃₂. Таймс
гарнитураси. Офсет босма. Шартли босма тобоғи 5,88. Нашриёт-хисоб
тобоғи 4,02. Адади 5000 нусха. 3404-сонли буюртма. Баҳоси келишилган
нарҳда.

«Шарқ» нашриёт-матбаа
акциядорлик компанияси босмахонаси,
100083, Тошкент шаҳри, Буюк Турон, 41-уй.